

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 218



Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

56. sējums

2013. gada 14. augusts

Saturs

I Leģislatīvi akti

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/38/ES (2013. gada 12. augusts), ar ko groza Direktīvu 2009/16/EK par ostas valsts kontroli ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (2013. gada 12. augusts) par uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI 8

LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 778/2013/ES (2013. gada 12. augusts), ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai 15

II Neleģislatīvi akti

REGULAS

- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 779/2013 (2013. gada 13. augusts), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 24

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

LĒMUMI

2013/430/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2013. gada 12. augusts) par summām 2014. finanšu gadam, kuras pārvieto no valsts atbalsta programmām vīna nozarē uz vienotā maksājuma shēmu, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 (izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 5180) 26

2013/431/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2013. gada 12. augusts), ar ko dalībvalstīm atļauj pagarināt pagaidu atļaujas, kas piešķirtas attiecībā uz darbīgajām vielām benalaksilu-M un valifenalātu (izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 5184) ⁽¹⁾ 28

Paziņojums lasītājiem – Padomes Regula (ES) Nr. 216/2013 (2013. gada 7. marts) par *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* elektronisko publikāciju (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)

Paziņojums lasītājiem – veids, kādā izdara atsauces uz tiesību aktiem (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)



⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/38/ES

(2013. gada 12. augusts),

ar ko groza Direktīvu 2009/16/EK par ostas valsts kontroli

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Starptautiskā Darba organizācija (SDO) 2006. gada 23. februārī pieņēma 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecebā (MLC 2006), lai izveidotu vienotu un saskaņotu tiesību aktu, kurā pēc iespējas būtu iekļauti visi jaunākie standarti, kas ir spēkā starptautiskās konvencijās un ieteikumos par darbu jūrniecebā, kā arī pamatprincipi, kuri atrodami citās starptautiskajās darba konvencijās.

(2) Ar Padomes Lēmumu 2007/431/EK ⁽³⁾ dalībvalstīm atļāva Eiropas Kopienas interesēs ratificēt MLC 2006. Tādēļ dalībvalstīm tā būtu jāratificē pēc iespējas drīz.

(3) Dalībvalstīm, veicot ostas valsts kontroles inspekcijas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu

2009/16/EK (2009. gada 23. aprīlis) par ostas valsts kontroli ⁽⁴⁾, attiecībā uz jautājumiem, uz ko attiecas konvencijas, kuras tās vēl nav ratificējušas un kurās ir noteikts, ka pienācīgi pilnvarota amatpersona var pārbaudīt ikvienu kuģi, kas atrodas citas līgumslēdzējas valsts vai puses ostā, vajadzētu darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu atbilstību minētajās konvencijās paredzētajai praksei un procedūrām, un tādējādi tām vajadzētu atturēties no ziņojumu sniegšanas Starptautiskajai Jūrniecebā organizācijai (SJO) un/vai SDO saistībā ar ostas valsts kontroli. Dalībvalstīm, kas Direktīvas 2009/16/EK spēkā stāšanās brīdī vēl nav ratificējušas starptautisku konvenciju, uz kuru minētā direktīva attiecas, vajadzētu pielikt visas pūles, lai saskaņā ar minētās konvencijas prasībām nodrošinātu līdzīgus apstākļus uz saviem kuģiem.

(4) Lai nodrošinātu dalībvalstu vienotu pieeju starptautisko standartu piemērošanai, veicot gan karoga valsts, gan ostas valsts kontroles inspekcijas, un lai izvairītos no starptautisko un Savienības tiesību aktu nesaderības, dalībvalstīm vajadzētu censties konvencijas ratificēt līdz dienai, kad tās stājas spēkā, vai vismaz ratificēt tās daļas, kas ir Savienības kompetencē.

(5) MLC 2006 nosaka jūrniecebā darba standartus visiem jūrniecebā neatkarīgi no viņu valstspiederības un no tā kuģa karoga, uz kura viņi strādā.

(6) Lai piemērotu Direktīvu 2009/16/EK, ir vēlams nevis definēt terminus "jūrniecebā" un "apkalpe", bet drīzāk minēt terminu nozīmi katrā gadījumā interpretēt saskaņā ar to definīcijām vai izpratni attiecīgajās starptautiskajās konvencijās. Visos jautājumos saistībā ar MLC 2006 īstenošanu termins "apkalpe" jo īpaši būtu jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz jēdzienu "jūrniecebā", kā definēts MLC 2006.

(7) Visos jautājumos saistībā ar MLC 2006 īstenošanu, uz ko attiecas šī direktīva, tostarp par kuģiem, kuriem nepiemēro Starptautisko Drošības pārvaldības kodeksu,

⁽¹⁾ OV C 299, 4.10.2012., 153. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 2. jūlija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 22. jūlija lēmums.

⁽³⁾ OV L 161, 22.6.2007., 63. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 131, 28.5.2009., 57. lpp.

atsauces Direktīvā 2009/16/EK uz terminu “sabiedrība” būtu jāsaprot ar nozīmi “kuģa īpašnieks”, kā definēts MLC 2006 attiecīgajos noteikumos, jo pēdējā minētā definīcija labāk atbilst konkrētām MLC 2006 vajadzībām.

- (8) MLC 2006 standartu būtiska daļa Savienības tiesību aktos tiek īstenota ar Padomes Direktīvu 2009/13/EK (2009. gada 16. februāris), ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā⁽¹⁾, un Padomes Direktīvu 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) attiecībā uz Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu, ko noslēgusi Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācija (EKKĪA) un Eiropas Savienības Transporta darbinieku arodbiedrību federācija (ESTDAF)⁽²⁾. Tie MLC 2006 standarti, uz kuriem attiecas Direktīva 2009/13/EK vai Direktīva 1999/63/EK, dalībvalstīm jāīsteno saskaņā ar minētajām direktīvām.
- (9) Principā šīs direktīvas īstenošanai pieņemtajiem pasākumiem nekādā gadījumā nevajadzētu dot dalībvalstīm pamatojumu samazināt piemērojamos Savienības sociālās jomas tiesību aktos paredzēto vispārējo aizsardzības līmeni attiecībā uz jūrniekiem uz kuģiem, kuri kuģo ar kādas dalībvalsts karogu.
- (10) MLC 2006 ir ietverti izpildes noteikumi, ar ko nosaka to valstu atbildību, kuras veic ostas valstu kontroles pienākumus. Lai aizsargātu drošību un izvairītos no konkurences traucējumiem, dalībvalstīm būtu jāļauj pārbaudīt visu kuģu, kas iebrauc to ostās un enkurvietās, atbilstību MLC 2006 noteikumiem neatkarīgi no valsts, ar kuras karogu šie kuģi kuģo.
- (11) Ostas valsts kontroli reglamentē Direktīva 2009/16/EK, kurā MLC 2006 būtu jāietver starp konvencijām, kuru īstenošanu savās ostās pārbauda dalībvalstu iestādes.
- (12) Dalībvalstīm, veicot ostas valsts inspekcijas saskaņā ar Direktīvu 2009/16/EK, būtu jāņem vērā MLC 2006 noteikumi, kas paredz, ka jūras darbaspēka sertifikātu un paziņojumu par jūras darbaspēka atbilstību jāpieņem kā pirmšķietamus pierādījumus atbilstībai MLC 2006 prasībām.
- (13) Savienības tiesību aktos būtu jāatspoguļo arī MLC 2006 izklāstītās procedūras, kas attiecas uz krastā iesniegtu sūdzību izskatīšanu saistībā ar MLC 2006 risinātajiem jautājumiem.
- (14) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 2009/16/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Komisijai vajadzētu būt tiesībām pieņemt īstenošanas aktus, lai: ieviestu metodoloģiju vispārējo riska rādītāju novērtēšanai, jo īpaši attiecībā uz karoga valsts kritērijiem un sabiedrības darbības kritērijiem; nodrošinātu vienādus nosacījumus paplašinātu inspekciju darbības jomai, tostarp tajā ietveramās riska zonas; nodrošinātu kontroles un kuģu drošuma inspekciju procedūru vienādu piemērošanu; izveidotu saskaņotu elektronisku formātu ziņošanai par sūdzībām saistībā ar MLC 2006; ieviestu saskaņotas procedūras par acīmredzamām nepilnībām, par kurām ziņojuši loči un ostas iestādes vai struktūras, un par dalībvalstu veiktajiem turpmākajiem pasākumiem; un noteiktu sīki izstrādātu kārtību, kādā publicē informāciju par sabiedrībām ar zemu un ļoti zemu darbības līmeni, un kritērijus attiecīgo datu apkopošanai un informācijas atjauninājumu biežumu. Tas ir ļoti tehnisks uzdevums, kas jāveic saskaņā ar principiem un kritērijiem, kas noteikti minētajā direktīvā. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽³⁾.
- (15) Ja šajā direktīvā minētā komiteja nesniedz atzinumu par Komisijas iesniegto īstenošanas akta projektu, Komisijai nebūtu jāpieņem īstenošanas akti, kas saistīti ar metodoloģiju vispārējo riska rādītāju izvērtēšanai, jo īpaši attiecībā uz karoga valsts kritērijiem un sabiedrības darbības kritērijiem, ar loču un ostas iestāžu vai struktūru ziņojumiem, tostarp saskaņotām procedūrām, atbilstoši kurām loči un ostas iestādes vai struktūras ziņo par acīmredzamām nepilnībām un par dalībvalstu veiktiem turpmākajiem pasākumiem, un ar sīki izstrādātu kārtību, kādā publicē informāciju par sabiedrībām ar zemu vai ļoti zemu darbības līmeni.
- (16) Nosakot īstenošanas noteikumus, Komisijai būtu jāpaņem vērā zināšanas un pieredze, kas gūta no inspekciju sistēmas Savienībā, un jāizmanto Saprāšanās memoranda par ostas valsts kontroli, kuru parakstīja Parīzē 1982. gada 26. janvārī, tā jaunākajā redakcijā (“Parīzes SM”), īpašās zināšanas.
- (17) Īstenošanas noteikumiem, tostarp atsaucēm uz Parīzes SM instrukcijām un pamatnostādnēm, nebūtu jātraucē kompetentajai iestādei vai inspektoriem pieņemt profesionālus lēmumus un izmantot elastīgas iespējas, kas paredzētas Direktīvā 2009/16/EK.

⁽¹⁾ OV L 124, 20.5.2009., 30. lpp.

⁽²⁾ OV L 167, 2.7.1999., 33. lpp.

⁽³⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (18) Direktīvā 2009/16/EK minētās inspekciju datubāzes darbība būtu jāpielāgo un jāpilnveido, ņemot vērā ar šo direktīvu ieviestos grozījumus vai izmaiņas, kas pieņemtas saistībā ar Parīzes SM.
- (19) Parīzes SM nolūks ir izskaust standartiem neatbilstošu kuģu izmantošanu, piemērojot saskaņotu ostas valsts kontroles sistēmu, kurā ietilpst Parīzes SM teritorijā saskaņoti veiktas to kuģu inspekcijas, kuri ienāk ostās, tostarp dalībvalstu ostās. Minēto inspekciju mērķis ir pārbaudīt, vai kuģi atbilst starptautiskajiem drošuma, drošības un vides standartiem un vai jūrniekiem tiek nodrošināti pienācīgi dzīves un darba apstākļi atbilstīgi spēkā esošajām starptautiskajām konvencijām. Veicot inspekcijas un atsaucoties uz Parīzes SM instrukcijām un pamatnostādņēm, būtu jāņem vērā tas, ka minētās instrukcijas un pamatnostādnes izstrādā un pieņem ar mērķi nodrošināt konsekvenci un noteikt inspekciju virzību, lai veicinātu pēc iespējas lielāku konvergenci.
- (20) Lai veiktu inspekcijas, kurās pārbauda jūrnieku dzīves un darba apstākļus uz kuģiem, viņu apmācību un kvalifikāciju un pārliecinās par to atbilstību MLC 2006 prasībām, ir jānodrošina vajadzīgā līmeņa apmācība inspektoriem. Eiropas Jūras drošības aģentūrai un dalībvalstīm būtu jāaktualizē apmācību inspektoriem jautājums, lai pārskatītu atbilstību MLC 2006.
- (21) Lai Komisija varētu ātri atjaunināt attiecīgās procedūras, tādējādi palīdzot nodrošināt visiem vienlīdzīgus konkurences apstākļus kuģošanai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz grozījumiem Direktīvas 2009/16/EK VI pielikumā, kurā ietverts saraksts ar norādījumiem, kas pieņemti ar Parīzes SM, lai dalībvalstu teritorijā piemērojamās un izpildāmās procedūras būtu saskaņā ar tām, par kurām panākta vienošanās starptautiskā līmenī, un atbilstu attiecīgajām konvencijām. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga vai ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (23) Tāpēc Direktīva 2009/16/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (24) Saskaņā ar VIII pantu, MLC 2006 stājas spēkā 12 mēnešus pēc dienas, kad reģistrēts, ka to ratificējušas

vismaz 30 SDO dalībnieces, kuru kuģu tilpības kopējais apjoms ir 33 % no pasaules bruto tilpības. Šis nosacījums tika izpildīts 2012. gada 20. augustā, un MLC 2006 stājas spēkā 2013. gada 20. augustā.

- (25) Šai direktīvai būtu jāstājas spēkā tajā pašā dienā, kad MLC 2006,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/16/EK

Direktīvu 2009/16/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 2. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta g) apakšpunktu svītrot;

ii) pievieno šādus apakšpunktus:

“i) 2006. gada Konvencija par darbu jūrniecībā (MLC 2006);

j) 2001. gada Starptautiskā konvencija par kuģu kaitīgo pretapaugšanas sistēmu kontroli (AFS 2001);

k) 2001. gada Starptautiskā konvencija par civilo atbildību par bunkera degvielas piesārņojuma radīto kaitējumu (Bunkera degvielas konvencija, 2001. gads).”;

- b) pievieno šādus punktus:

“23) “jūras darbaspēka sertifikāts” ir sertifikāts, kas minēts MLC 2006 5.1.3. noteikumā;

24) “paziņojums par jūras darbaspēka atbilstību” ir paziņojums, kas minēts MLC 2006 5.1.3. noteikumā.”;

- c) pievieno šādu daļu:

“Visas atsauces šajā direktīvā uz konvencijām, starptautiskiem kodeksiem un rezolūcijām, tostarp atsauces uz sertifikātiem un citiem dokumentiem, uzskata par atsaucēm uz minētajām konvencijām, starptautiskiem kodeksiem un rezolūcijām to jaunākajā redakcijā.”;

- 2) direktīvas 3. pantu groza šādi:

- a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Inspicējot kuģus, kuri kuģo ar tādu valstu karogiem, kas nav konvenciju līgumslēdzējas puses, dalībvalstis nodrošina to, ka minētajiem kuģiem un to apkalpēm nepiemēro labvēlīgākus noteikumus kā kuģiem, kuri kuģo ar konvenciju līgumslēdzēju pušu karogiem. Uz šādiem kuģiem attiecas detalizētākas inspekcijas saskaņā ar Parīzes SM noteiktajām procedūrām.”;

b) pievieno šādu punktu:

“5. Šīs direktīvas īstenošanai pieņemtie pasākumi salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju katrā dalībvalstī nemazina jūrnieku aizsardzības vispārējo līmeni, ko tiem nodrošina saskaņā ar Savienības sociālās jomas tiesību aktiem jomās, uz kurām attiecas šī direktīva. Īstenojot minētos pasākumus, ja ostas valsts kompetentā iestāde konstatē, ka uz kuģiem, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, tiek klaji pārkāpti Savienības tiesību akti, tā saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi nekavējoties informē citas attiecīgās kompetentās iestādes, lai pēc vajadzības tiktu veiktas turpmākas darbības.”;

3) direktīvas 8. panta 4. punktu svīturo;

4) direktīvas 10. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Īstenošanas pilnvaras piešķir Komisijai, kura ievieš metodoloģiju vispārējo riska rādītāju novērtēšanai, jo īpaši attiecībā uz karoga valsts kritērijiem un sabiedrības darbības kritērijiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 3. punktā.”;

5) direktīvas 14. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Paplašinātas inspekcijas darbības joma, tostarp tajā ietveramās riska zonas, ir izklāstīta VII pielikumā. Komisija var pieņemt sīki izstrādātus pasākumus, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus VII pielikuma piemērošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 3. punktā.”;

6) direktīvas 15. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija var pieņemt sīki izstrādātus pasākumus, lai nodrošinātu šā panta 1. punktā minēto procedūru un šā panta 2. punktā minēto drošības pārbaūžu vienādu piemērošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 3. punktā.”;

7) direktīvas 17. pantam pievieno šādas daļas:

“Ja pēc detalizētākas inspekcijas tiek konstatēts, ka dzīves un darba apstākļi uz kuģa neatbilst MLC 2006 prasībām, inspektors nekavējoties pievērš kuģa kapteiņa uzmanību šīm nepilnībām un informē par noteiktajiem termiņiem to novēršanai.

Ja inspektors uzskata šādas nepilnības par būtiskām vai ja tās attiecas uz iespējamu sūdzību saskaņā ar V pielikuma A daļas 19. punktu, inspektors vērš arī attiecīgo jūrnieku un kuģu īpašnieku organizāciju uzmanību uz šīm nepilnībām dalībvalstī, kurā tiek veikta inspekcija, un viņš var:

a) informēt karoga valsts pārstāvi;

b) sniegt nākamās pietāšanas ostas kompetentajām iestādēm attiecīgo informāciju.

Attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar MLC 2006, dalībvalstij, kurā veic inspekciju, ir tiesības nosūtīt Starptautiskā Darba biroja ģenerāldirektoram inspektora ziņojuma kopiju, kam pievienota noteiktajā termiņā no karoga valsts kompetentajām iestādēm saņemta atbilde, ar mērķi veikt darbības, kuras var uzskatīt par piemērotām un lietderīgām, lai nodrošinātu, ka šāda informācija tiek saglabāta un ka tiek informētas visas puses, kuras varētu būt ieinteresētas attiecīgās pārsūdzības procedūrās.”;

8) direktīvas 18. panta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Sūdzības iesniedzēja identitāti attiecīgā kuģa kapteinim vai īpašniekam neatklāj. Inspektors veic attiecīgus pasākumus, lai nosargātu jūrnieku iesniegto sūdzību konfidencialitāti, tostarp nodrošinot konfidencialitāti jūrnieku iztaujāšanas laikā.”;

9) iekļauj šādu pantu:

“18.a pants

Krasi iesniegtu ar MLC 2006 saistītu sūdzību izskatīšanas procedūras

1. Par jūrnieka sūdzību attiecībā uz MLC 2006 prasību (tostarp jūrnieku tiesību) pārkāpumu var ziņot inspektoram tajā ostā, kurā jūrnieka kuģis ir ienācis. Šādos gadījumos inspektors uzsāk sākotnējo izmeklēšanu.

2. Attiecīgos gadījumos, ņemot vērā sūdzības būtību, sākotnējā izmeklēšanā apsver, vai ir ievērotas sūdzību procedūras uz kuģa, ko paredz MLC 2006 5.1.5. noteikums. Inspektors saskaņā ar šīs direktīvas 13. pantu var arī veikt detalizētāku inspekciju.

3. Inspektors vajadzības gadījumā cenšas veicināt sūdzības atrisināšanu kuģa līmenī.

4. Gadījumā, ja izmeklēšana vai inspekcija atklāj neatbilstību, uz ko attiecas 19. panta darbības joma, piemēro minēto pantu.

5. Gadījumā, ja 4. punktu nepiemēro un ja jūrnieka sūdzība, kas attiecas uz jautājumiem saistībā ar MLC 2006, nav atrisināta kuģa līmenī, inspektors nekavējoties informē karoga valsti, noteiktajā termiņā pieprasot konsultācijas un korekcijas rīcības plānu, kas jāiesniedz minētajai karoga valstij. Visu veikto pārbaūžu ziņojumu elektroniski nosūta inspekciju datubāzei, kas minēta 24. pantā.

6. Ja sūdzība nav atrisināta, rīkojoties saskaņā ar 5. punktu, ostas valsts nosūta Starptautiskā Darba biroja ģenerāldirektoram inspektora ziņojuma kopiju. Ziņojumam pievieno jebkuru atbildi, kas noteiktajā termiņā saņemta no karoga valsts kompetentās iestādes. Līdzīgā kārtā informē attiecīgās jūrnieku un kuģu īpašnieku organizācijas ostas valstī. Turklāt ostas valsts regulāri nosūta Starptautiskā Darba biroja ģenerāldirektoram statistiku un informāciju saistībā ar sūdzībām, kas tikušas atrisinātas.

Šādu iesniegšanu nodrošina, lai, pamatojoties uz šādu darbību, ko varētu uzskatīt par piemērotu un lietderīgu, tiktu saglabāts šādas informācijas reģistrs un par to tiktu informētas puses, tostarp jūrnieku un kuģu īpašnieku organizācijas, kuras varētu būt ieinteresētas izmantot iespēju piedalīties attiecīgajās sūdzību iesniegšanas un izskatīšanas procedūrās.

7. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, īstenošanas pilnvaras piešķir Komisijai attiecībā uz saskaņota elektroniska formāta un procedūras izveidi ziņošanai par dalībvalstu veiktajiem turpmākajiem pasākumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 3. punktā.

8. Šis pants neskar 18. pantu. Direktīvas 18. panta ceturto daļu piemēro arī sūdzībām, kas saistītas ar jautājumiem, uz kuriem attiecas MLC 2006.”;

10) direktīvas 19. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“2.a Ja dzīves un darba apstākļi uz kuģa acīmredzami apdraud jūrnieku drošību, veselību vai drošumu vai pastāv trūkumi, kas izraisa nopietnu vai atkārtotu MLC 2006 prasību (tostarp jūrnieku tiesību) pārkāpumu, tad ostas valsts kompetentā iestāde, kura kuģi inspicē, nodrošina kuģa aizturēšanu vai tās operācijas pārtraukšanu, kuras izpildē tikuši atklāti trūkumi.

Aizturēšanas rīkojumu vai operācijas pārtraukšanu atsauc vienīgi tad, kad šādi trūkumi ir novērsti vai kompetentā iestāde ir pieņēmusi rīcības plānu šo trūkumu novēršanai un ir pārliecinājusies, ka minētais plāns tiks īstenots nekavējoties. Pirms rīcības plāna pieņemšanas inspektors var konsultēties ar karoga valsti.”;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Aizturēšanas gadījumā kompetentā iestāde par visiem apstākļiem, kuros atzīts par vajadzīgu iejaukties, tūlīt rakstiski, pievienojot inspekcijas ziņojumu, informē

karoga valsts administrāciju vai, ja tas nav iespējams, konsulu, vai, ja viņa nav, tuvāko valsts diplomātisko pārstāvi. Turklāt vajadzības gadījumā par minētajiem apstākļiem saskaņā ar konvencijām ziņo arī attiecīgiem inspektoriem vai atzītajām organizācijām, kas atbild par klasifikācijas sertifikātu vai normatīvo sertifikātu izdošanu. Turklāt, ja kuģim ir liegta kuģošana nopietnu vai atkārtotu MLC 2006 prasību (tostarp jūrnieku tiesību) pārkāpumu dēļ vai ja dzīves un darba apstākļi uz kuģa acīmredzami apdraud jūrnieku drošību, veselību vai drošumu, kompetentā iestāde nekavējoties informē karoga valsti un aicina, ja iespējams, nodrošināt karoga valsts pārstāvja klātbūtni, lūdzot karoga valsti sniegt atbildi noteiktā termiņā. Kompetentā iestāde nekavējoties informē arī attiecīgās jūrnieku un kuģu īpašnieku organizācijas ostas valstī, kurā veikta inspekcija.”;

11) direktīvas 23. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Īstenošanas pilnvaras piešķir Komisijai, kura pieņem pasākumus šā panta īstenošanai, tostarp saskaņotas procedūras attiecībā uz acīmredzamām nepilnībām, par kurām ziņojuši loči un ostas iestādes vai struktūras, un par dalībvalstu veiktajiem turpmākajiem pasākumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 3. punktā.”;

12) direktīvas 27. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Īstenošanas pilnvaras piešķir Komisijai, kura nosaka sīki izstrādātu kārtību, kādā publicē informāciju, kas minēta pirmajā daļā, kritērijus attiecīgo datu apkopošanai un informācijas atjauninājumu biežumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 3. punktā.”;

13) iekļauj šādus pantus:

“30.a pants

Deleģētie akti

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 30.b pantu attiecībā uz grozījumiem VI pielikumā, lai pievienotu minētajā pielikumā noteiktajam sarakstam papildu norādījumus attiecībā uz ostas valsts kontroli, ko pieņēmusi Parīzes SM organizācija.

30.b pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 30.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 20. augusta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 30.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 30.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

14) direktīvas 31. pantu aizstāj ar šādu:

“31. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2099/2002 (*) 3. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu par projektu īstenošanas aktam, kas jāpieņem attiecīgi saskaņā ar 10. panta 3. punktu, 23. panta 5. punktu un 27. panta otro daļu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

(*) OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.”;

15) direktīvas 32. pantu svītro;

16) direktīvas 33. pantu aizstāj ar šādu:

“33. pants

Īstenošanas noteikumi

Nosakot 10. panta 3. punktā, 14. panta 4. punktā, 15. panta 4. punktā, 18.a panta 7. punktā, 23. panta 5. punktā un 27. pantā minētos īstenošanas noteikumus saskaņā ar 31. panta 3. punktā minētajām procedūrām, Komisija īpaši rūpējas par to, lai minētajos noteikumos tiktu ņemtas vērā zināšanas un pieredze, kas gūta inspekciju sistēmā Savienībā, un izmantotas Parīzes SM īpašās zināšanas.”;

17) I pielikuma II daļas 2.B punktu groza šādi:

a) piekto ievilkumu aizstāj ar šādu:

— Kuģi, par kuriem saņemts ziņojums vai sūdzība, tostarp krastā iesniegta sūdzība, no kuģa kapteiņa, kāda apkalpes locekļa vai jebkuras citas personas vai organizācijas, kurai ir likumīgas intereses attiecībā uz kuģa drošu ekspluatāciju, dzīves un darba apstākļiem uz kuģa vai piesārņojuma novēršanu, ja vien attiecīgā dalībvalsts šādu paziņojumu vai sūdzību neuzskata par acīmredzami nepamatotu.”;

b) pievieno šādu ievilkumu:

— Kuģi, attiecībā uz kuriem ir panākta vienošanās par rīcības plānu trūkumu novēršanai, kā minēts 19. panta 2.a punktā, bet minētā plāna īstenošanu nav pārbaudījis inspektors.”;

18) IV pielikumu groza šādi:

a) 14., 15. un 16. punktu aizstāj ar šādiem:

“14. Medicīniskās izziņas (skatīt MLC 2006).

15. Darba laika organizācijas tabula (skatīt MLC 2006 un STCW 78/95).

16. Jūrnieku darba un atpūtas stundu reģistrs (skatīt MLC 2006).”;

b) pievieno šādus punktus:

“45. Jūras darbaspēka sertifikāts.

46. Paziņojums par jūras darbaspēka atbilstību, I un II daļa.

47. Pretapaugšanas sistēmu starptautiskais sertifikāts.

48. Dokuments, kas apliecina apdrošināšanu vai citu finansiālu nodrošinājumu attiecībā uz civiltiesisko atbildību par bunkera degvielas piesārņojuma radītu kaitējumu.”;

19) V pielikuma A daļā pievieno šādus punktus:

- “16. Dokumenti, kas prasīti MLC 2006, nav sagatavoti vai uzturēti vai ir nepatiesi uzturēti, vai sagatavotie dokumenti nesatur informāciju, kas prasīta MLC 2006, vai ir citādi nederīgi.
17. Dzīves un darba apstākļi uz kuģa neatbilst MLC 2006 prasībām.
18. Ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka kuģis ir mainījis karogu nolūkā izvairīties no atbilstības MLC 2006.
19. Ir iesniegta sūdzība par to, ka konkrēti dzīves un darba apstākļi uz kuģa neatbilst MLC 2006 prasībām.”;

20) X pielikuma 3.10. punktu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Jomas, ko regulē MLC 2006”;

b) pievieno šādus apakšpunktus:

“8. Apstākļi uz kuģa acīmredzami apdraud jūrnieku drošību, veselību vai drošumu.

9. Neatbilstība ir nopietns vai atkārtots MLC 2006 prasību (tostarp jūrnieku tiesību) pārkāpums saistībā ar jūrnieku dzīves un darba apstākļiem uz kuģa, kā noteikts kuģa jūras darbaspēka sertifikātā un paziņojumā par jūras darbaspēka atbilstību.”

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2014. gada 21. novembrim. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstīs nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā 2013. gada 20. augustā – dienā, kad stājas spēkā MLC 2006.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2013. gada 12. augustā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
L. LINKEVIČIUS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/40/ES

(2013. gada 12. augusts)

par uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Šīs direktīvas mērķi ir tuvināt dalībvalstu krimināltiesības attiecībā uz uzbrukumiem informācijas sistēmām, ieviešot minimālos noteikumus attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu definēšanu un attiecīgām sankcijām, un uzlabot sadarbību starp kompetentajām iestādēm, tostarp dalībvalstu policijas un citiem specializētiem tiesībsardzības dienestiem, kā arī kompetentajām specializētajām Savienības aģentūrām un struktūrām, piemēram, Eurojust, Eiropu un tā Eiropas kibernetizācijas centru un Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūru (ENISA).
- (2) Informācijas sistēmas ir būtisks elements Savienības politiskajā, sociālajā un ekonomiskajā mijiedarbībā. Sabiedrība ir lielā mērā atkarīga no šādām sistēmām, un šī atkarība arvien palielinās. Minēto sistēmu netraucēta darbība un drošība Savienībā ir ārkārtīgi svarīga iekšējā tirgus un konkurētspējīgas un inovatīvas ekonomikas attīstībai. Informācijas sistēmu pienācīga līmeņa aizsardzības nodrošināšanai vajadzētu būt tādu preventīvu pasākumu iedarbīgas kompleksas sistēmas sastāvdaļai, ar kuriem papildina krimināltiesisku vēršanos pret kibernetizāciju.
- (3) Uzbrukumu informācijas sistēmām un, jo īpaši uzbrukumam, kas saistīti ar organizētu noziedzību, draudi gan Savienības, gan pasaules mērogā, kā arī bažas par iespējamajiem teroristiskiem vai politiski motivētiem uzbrukumiem informācijas sistēmām, kas ir dalībvalstu un Savienības kritiskās infrastruktūras sastāvdaļa, arvien pieaug. Tas apdraud drošākas informācijas sabiedrības un brīvī-

bas, drošības un tiesiskuma telpas izveidi, un tāpēc ir jārikojas Savienības līmenī un jāuzlabo sadarbība un koordinācija starptautiskā līmenī.

- (4) Savienībā atrodas virkne kritisku infrastruktūru, kuru darbības pārtraukšanai vai iznīcināšanai būtu nopietna pārrobežu ietekme. Ņemot vērā nepieciešamību palielināt kritiskās infrastruktūras aizsardzības spējas Savienībā, kļuvis acīmredzams, ka pasākumi pret kibernetizācijas uzbrukumiem būtu jāpapildina ar stingriem kriminālsodiem, kas būtu atbilstīgi šādu uzbrukumu smagumam. Par kritiskām infrastruktūrām varētu uzskatīt objektus, sistēmas vai to daļas, kas ir izvietotas dalībvalstīs un kas ir būtiskas svarīgu sabiedrības funkciju uzturēšanai, veselības, drošuma, drošības, saimnieciskās vai sociālās labklājības nodrošināšanai, piemēram, spēkstacijas, transporta tīkli vai valdības tīkli, un kuru darbības pārtraukšana vai kuru iznīcināšana nopietni ietekmētu dalībvalsti, jo būtu traucēta turpmāka minēto funkciju izpilde.
- (5) Ir vērojama tendence, ka plaša mēroga uzbrukumi informācijas sistēmām, kas bieži var būt kritiski svarīgas dalībvalstīm vai atsevišķām publiskā vai privātā sektora funkcijām, kļūst aizvien bīstamāki un atkarības aizvien biežāk. Līdztekus šai tendencei ir konstatējama arvien sarežģītāku metožu attīstība, piemēram, tā saukto "robot-tīklu" ("botnets") izveide un izmantošana, kurā noziedzīgai darbībai ir vairāki posmi un kurā katrs posms atsevišķi varētu radīt nopietnu risku sabiedrības interesēm. Šajā direktīvā *inter alia* ir paredzēts noteikt kriminālsodus par "robot-tīkla" izveidošanu, proti, ievērojama skaita datoru tālvadības iespējas iegūšanu, ar mērķtiecīgiem kibernetizācijas uzbrukumiem inficējot tos ar ļaunprātīgu programmatūru. Kad tas ir izveidots, inficēto datoru tīklu, kas veido "robot-tīklu", var aktivizēt bez datoru lietotāju ziņas, lai izraisītu plaša mēroga kibernetizācijas uzbrukumu, kurš parasti ir pietiekami spēcīgs, lai radītu nopietnu kaitējumu, kā minēts šajā direktīvā. Dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem un praksi var noteikt, kas ir nopietns kaitējums, piemēram, traucējumu radīšana sabiedrībai ļoti svarīgos sistēmas pakalpojumos vai lielu finansiālu izmaksu radīšana vai personas datu vai sensitīvas informācijas zaudēšana.
- (6) Plaša mēroga kibernetizācijas uzbrukumi var izraisīt ievērojamu ekonomisku kaitējumu gan informācijas sistēmu darbības un sakaru pārtraukumu, gan komerciāli svarīgas konfidencialas informācijas vai citu datu zaudēšanas vai izmaiņšanas rezultātā. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš novatorisku mazo un vidējo uzņēmumu izpratnes uzlabošanai par draudiem, kas saistīti ar šādiem uzbrukumiem, un to neaizsargātību pret šādiem uzbrukumiem, jo tie arvien vairāk ir atkarīgi no informācijas sistēmu pareizas darbības un pieejamības un tiem bieži vien ir ierobežoti resursi informācijas drošībai.

⁽¹⁾ OV C 218, 23.7.2011., 130. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 4. jūlija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 22. jūlija lēmums.

- (7) Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju šīs direktīvas piemērošanai dalībvalstīs, šajā jomā ir svarīgas vienotas definīcijas.
- (8) Ir jāpanāk kopīga pieeja noziedzīgu nodarījumu sastāvdalīšanai, ieviešot vienotus noziedzīgu nodarījumu sastāvu attiecībā uz nelikumīgu piekļuvi informācijas sistēmām, nelikumīgu iejaukšanos sistēmā, nelikumīgu iejaukšanos datos un nelikumīgu pārtveršanu.
- (9) Pārtveršana ietver, bet neaprobežojas ar saziņas satura noklausīšanos, uzraudzīšanu vai novērošanu, satura datu saņemšanu tiešā veidā, piekļūstot un izmantojot informācijas sistēmu, vai netieši, ar tehniskiem līdzekļiem izmantojot elektroniskas noklausīšanās vai uztveršanas ierīces.
- (10) Dalībvalstīm būtu jāparedz sodi par uzbrukumiem informācijas sistēmām. Minētajiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un preventīviem, un tiem vajadzētu ietvert cietumsodu un/vai naudas sodu.
- (11) Ar šo direktīvu paredz noteikt kriminālsodus vismaz tādos gadījumos, kas nav mazsvarīgi. Katra dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem un praksi var noteikt, kuru pārkāpumu var uzskatīt par mazsvarīgu. Nodarījumu var uzskatīt par mazsvarīgu, piemēram, ja nodarījuma izraisītais kaitējums un/vai risks, ko tas rada publiskām vai privātām interesēm, tādām kā datortīkla vai datorizētu datu integritātei, vai personas neaizskaramībai, tiesībām vai citām personas interesēm, ir nenozīmīgs vai tāds, ka kriminālsoda piemērošana likumā paredzētajās robežās vai kriminālatbildības piemērošana nav nepieciešama.
- (12) Kiberuzbrukumu izraisītā apdraudējuma un riska, kā arī informācijas sistēmu saistītās neaizsargātības identifikācija un ziņošana par to ir būtisks elements kiberuzbrukumu efektīvā profilaksē un reaģēšanā uz tiem, kā arī informācijas sistēmu drošības uzlabošanā. Tādēļ varētu būt lietderīgi noteikt stimulus, lai ziņotu par drošības robiem. Dalībvalstīm būtu jātiecas piedāvāt šādas iespējas, lai varētu tiesiski noteikt drošības robus un ziņot par tiem.
- (13) Ir atbilstīgi noteikt bargākus sodus, ja uzbrukumu informācijas sistēmai ir veikusi noziedzīga organizācija, kā definēts Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību⁽¹⁾, ja kiberuzbrukums tiek veikts plašā mērogā, tādējādi skarot būtisku skaitu informācijas sistēmu, tostarp – ja uzbrukuma mērķis ir bijis izveidot “robottiklu”, vai ja kiberuzbrukums rada nopietnu kaitējumu, tostarp – ja tas izdarīts, izmantojot “robottiklu”. Ir atbilstīgi arī noteikt bargākus sodus, ja uzbrukums ir vērst pret dalībvalsti vai Savienības kritisku infrastruktūru.
- (14) Vēl viens nozīmīgs elements integrētā pieejā kibernetizācijas apkarošanai ir efektīvu pasākumu noteikšana pret identitātes zādzību un citiem nodarījumiem saistībā ar identitāti. Novērtējot vajadzību pēc visaptveroša horizontāla Savienības instrumenta, varētu arī apsvērt, vai ir vajadzīga Savienības rīcība attiecībā uz šādu kriminālsodāmu uzvedību.
- (15) Padomes 2008. gada 27. līdz 28. novembra secinājumos ir norādīts, ka dalībvalstīm un Komisijai būtu jāizstrādā jauna stratēģija, ņemot vērā Eiropas Padomes 2001. gada Konvenciju par kibernetizāciju. Minētā konvencija ir atsaucies tiesiskais regulējums cīņai pret kibernetizāciju, tostarp uzbrukumiem informācijas sistēmām. Šī direktīva ir izstrādāta, pamatojoties uz minēto konvenciju. Par prioritāti būtu jāuzskata tas, lai visas dalībvalstis pēc iespējas ātrāk pabeigtu minētās konvencijas ratificēšanas procesu.
- (16) Ņemot vērā, ka uzbrukumus ir iespējams veikt dažādos veidos, un to, cik ātri attīstās aparatūra un programmatūra, šajā direktīvā ir atsaucē uz rīkiem, ko var izmantot šajā direktīvā izklāstīto nodarījumu izdarīšanai. Šādi rīki varētu būt ļaunprātīga programmatūra, tostarp arī tāda programmatūra, ar ko ir iespējams izveidot “robottiklus”, ko izmanto kiberuzbrukumu izdarīšanai. Pat ja šāds rīks ir piemērots vai īpaši piemērots kāda no šajā direktīvā izklāstīto nodarījumu veikšanai, ir iespējams, ka tas ir izstrādāts likumīgam mērķim. Lai izvairītos no kriminālatbildības piemērošanas gadījumos, kad šādi rīki ir izstrādāti un laisti tirgū likumīgiem mērķiem, piemēram, informācijas tehnoloģiju produktu izturības vai informācijas sistēmu drošības pārbaudēm, papildus prasībai par vispārīgu nodomu jābūt izpildītai arī prasībai par tiešu nodomu minētos rīkus izmantot, lai veiktu vienu vai vairākus no šajā direktīvā izklāstītajiem nodarījumiem.
- (17) Ar šo direktīvu nenosaka kriminālatbildību, ja objektīvie kritēriji šajā direktīvā izklāstītajiem nodarījumiem ir izpildīti, tomēr darbības ir veiktas bez noziedzīga nodoma, piemēram, ja persona nezina, ka piekļuve bija neatļauta, vai ja ir notikusi informācijas sistēmas aizsardzības pilnvarota pārbaude, piemēram, ja uzņēmums vai tirgotājs personai ir uzdevis pārbaudīt savas drošības sistēmas izturību. Saistībā ar šo direktīvu līgumiskas saistības vai vienošanās ierobežot piekļuvi informācijas sistēmām, izmantojot lietotāju politiku vai lietošanas noteikumus, kā arī darba strīdi attiecībā uz tiesībām piekļūt un izmantot darba devēja informācijas sistēmas privātiem mērķiem nedrīkstētu izraisīt kriminālatbildību, ja šādos apstākļos piekļuvi uzskatītu par neatļautu un tā tādējādi būtu vienīgais kriminālprocesa pamats. Šī direktīva neskar tiesības uz piekļuvi informācijai, kā noteikts valsts un Savienības tiesību aktos, lai gan tā nevar būt par attaisnojumu nelikumīgai vai patvaļīgai piekļuvei informācijai.

(1) OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.

- (18) Kiberuzbrukumu izdarīšanu varētu atvieglot dažādi apstākļi, piemēram, ja nodarījuma izdarītājam saistībā ar viņa darbu ir piekļuve drošības sistēmām, kas ir daļa no skartajām informācijas sistēmām. Ievērojot valstu tiesību aktus, šādi apstākļi būtu attiecīgi jāņem vērā kriminālprocesa gaitā.
- (19) Dalībvalstīm savos valsts tiesību aktos būtu jāparedz atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar to tiesību sistēmā noteiktajiem piemērojamiem noteikumiem par atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Tām būtu jānodrošina, ka minētie atbildību pastiprinošie apstākļi ir pieejami tiesnešiem apsvēršanai, nosakot sodu nodarījuma izdarītājiem. Attiecībā uz minēto apstākļu izvērtēšanu kopā ar citiem konkrētās lietas faktiem tiesnesim ir rīcības brīvība.
- (20) Šajā direktīvā nereglamentē nosacījumus jurisdikcijas īstenošanai attiecībā uz jebkuru no šeit minētajiem nodarījumiem, piemēram, cietušā iesniegumu nodarījuma izdarīšanas vietā, apsūdzību no valsts, kurā nodarījums izdarīts, vai kriminālvajāšanas neveikšanu pret nodarījuma izdarītāju nodarījuma izdarīšanas vietā.
- (21) Saistībā ar šo direktīvu valstīm un to publiskām iestādēm arvien pilnā mērā ir pienākums nodrošināt cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu saskaņā ar spēkā esošajām starptautiskajām saistībām.
- (22) Šajā direktīvā ir uzsvērti tādu tīklu nozīme kā G8 vai Eiropas Padomes kontaktpunktu tīkls, kas ir pieejami divdesmit četras stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā. Minētajiem kontaktpunktiem vajadzētu būt spējīgiem nodrošināt efektīvu palīdzību un tādējādi, piemēram, veicināt pieejamās attiecīgās informācijas apmaiņu vai tehnisku konsultāciju vai juridiskas informācijas sniegšanu ar nolūku veikt izmeklēšanu vai tiesvedību par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar informācijas sistēmām un saistītiem datiem, kas attiecas uz pieprasītāju dalībvalsti. Lai nodrošinātu tīklu netraucētu darbību, katram kontaktpunktam būtu jāspēj ātri sazināties ar citas dalībvalsts kontaktpunktu *inter alia* ar apmācīta un ekipēta personāla starpniecību. Ņemot vērā, cik ātri ir iespējams veikt plaša mēroga kiberuzbrukumus, dalībvalstīm vajadzētu būt spējīgām nekavējoties sniegt atbildi uz šī kontaktpunktu tīkla steidzamiem pieprasījumiem. Šādos gadījumos varētu būt lietderīgi, ka informācijas pieprasījumu papildina telefoniska sazināšanās, lai nodrošinātu, ka pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts pieprasījumu apstrādā ātri un atbildi sniedz astoņās stundās.
- (23) Publisko iestāžu sadarbība savā starpā, no vienas puses, un privātais sektors un pilsoniskā sabiedrība, no otras puses, ir ļoti nozīmīga informācijas sistēmu uzbrukumu novēršanā un apkarošanā. Ir jāpastiprina un jāuzlabo sadarbība starp pakalpojumu sniedzējiem, ražotājiem, tiesībsargdzības struktūrām un tiesu iestādēm, pilnībā ievērojot tiesiskumu. Šāda sadarbība varētu ietvert pakalpojumu sniedzēju atbalstu, palīdzot saglabāt iespējamus pierādījumus, sniedzot informāciju, kas palīdzētu identificēt nodarījumu izdarītājus, un kā pēdējo līdzekli saskaņā ar valstu tiesību aktiem un praksi pilnībā vai daļēji izslēdzot informācijas sistēmas vai funkcijas, kuras tiek apdraudētas vai izmantotas nelikumīgiem mērķiem. Dalībvalstīm būtu arī jāapsver iespēja izveidot sadarbības un partnerības tīklus ar pakalpojumu sniedzējiem un ražotājiem, lai apmainītos ar informāciju saistībā ar nodarījumiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas darbības joma.
- (24) Ir jāvēl salīdzināmi dati par šajā direktīvā izklāstītajiem nodarījumiem. Atbilstīgi dati būtu jādara pieejami kompetentajām specializētajām Savienības aģentūrām un struktūrām, piemēram, Eiropolam un ENISA atbilstīgi to uzdevumiem un vajadzībai pēc informācijas, lai panāktu pilnīgāku izpratni par problemātiku saistībā ar kibernetizāciju un tīklu un informācijas drošību Savienības līmenī un tādējādi sekmētu efektīvākas atbildes rīcības sagatavošanu. Dalībvalstīm būtu jāiesniedz Eiropolam un tā Eiropas Kibernetizācijas centram informācija par nodarījumu izdarītāju darbības veidu, lai tie veiktu kibernetizācijas izraisīto draudu novērtējumu un stratēģisko analīzi atbilstīgi Padomes Lēmumam 2009/371/TI (2009. gada 6. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) ⁽¹⁾. Informācijas sniegšana var sekmēt labāku izpratni par esošajiem un nākotnē gaidāmajiem draudiem un tādējādi var veicināt piemērotāku un mērķtiecīgāku lēmumu pieņemšanu par uzbrukumu informācijas sistēmām apkarošanu un novēršanu.
- (25) Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums par šīs direktīvas piemērošanu un jānāk klajā ar visiem vajadzīgajiem likumdošanas akta priekšlikumiem, ar kuriem varētu paplašināt tās darbības jomu, ņemot vērā norises kibernetizācijas jomā. Šādas norises varētu ietvert tehnoloģiju attīstību, piemēram tādu, kuras nodrošina efektīvāku izpildi attiecībā uz uzbrukumiem informācijas sistēmām vai kuras veicina šādu uzbrukumu nepieļaušanu vai to seku mazināšanu. Tālab Komisijai būtu jāņem vērā pieejamās analīzes un ziņojumi, ko izstrādājuši atbilstīgi dalībnieki un jo īpaši Eiropols un ENISA.
- (26) Kibernetizācijas efektīvai apkarošanai jāpalielina informācijas sistēmu izturība, veicot piemērotus pasākumus, lai tās efektīvāk aizsargātu pret kiberuzbrukumiem. Dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi to kritiskās infrastruktūras aizsardzībai pret kiberuzbrukumiem, tostarp apsverot iespēju aizsargāt savas informācijas sistēmas un saistītos datus. Svarīga kompleksas pieejas sastāvdaļa kibernetizācijas efektīvai apkarošanai ir juridisku personu rīcība, nodrošinot informācijas sistēmu aizsardzības un drošības piemērotu līmeni, piemēram,

⁽¹⁾ OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.

saistībā ar publiski pieejamu elektroniskās saziņas pakalpojumu sniegšanu atbilstīgi spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem par privāto dzīvi un elektroniskajiem sakariem un datu aizsardzību. Būtu jānodrošina pienācīgs aizsardzības līmenis pret iespējami identificējamiem draudiem un neaizsargātību atbilstoši augstākajam iespējamajam līmenim attiecīgajā nozarē un konkrētām datu apstrādes situācijām. Izmaksām un slogam saistībā ar šādu aizsardzību vajadzētu būt samērīgam ar iespējamo kaitējumu, ko kibernetiskie uzbrukumi izraisa ietekmētajām personām. Dalībvalstis tiek mudinātas savos valsts tiesību aktos noteikt atbilstīgus pasākumus, paredzot atbildību gadījumos, kad juridiskā persona nepārprotami nav nodrošinājusi atbilstīga līmeņa aizsardzību pret kibernetiskajiem uzbrukumiem.

(27) Ievērojami trūkumi un atšķirības dalībvalstu tiesību aktos un kriminālprocesā, kas attiecas uz uzbrukumiem informācijas sistēmām, var kavēt organizētās noziedzības un terorisma apkarošanu un sarežģīt efektīvu policijas un tiesu iestāžu sadarbību šajā jomā. Modernās informācijas sistēmas ir starptautiskas, un uz tām neattiecas robežas, tādēļ uzbrukumiem šādām sistēmām ir pārrobežu raksturs, tādējādi izceļot to, ka ir steidzami vajadzīga turpmāka rīcība krimināltiesību tuvināšanai šajā jomā. Turklāt būtu jāuzlabo saistībā ar uzbrukumiem informācijas sistēmām īstenotā kriminālprocesa koordinācija, atbilstīgi īstenojot un piemērojot Padomes Pamatlēmumu 2009/948/TI (2009. gada 30. novembris) par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā⁽¹⁾. Dalībvalstīm sadarbībā ar Savienību būtu arī jātiecas uzlabot starptautisku sadarbību saistībā ar informācijas sistēmu, datortīklu un datoru datu drošību. Visos starptautiskos nolīgumos, kas aptver datu apmaiņu, būtu pienācīgi jāapsver datu pārsūtīšanas un glabāšanas drošības jautājumi.

(28) Lai efektīvi apkarotu kibernetiskos uzbrukumus, ir būtiski uzlabot sadarbību starp kompetentajām tiesībsargājošajām struktūrām un tiesu iestādēm visā Savienībā. Šajā sakarā būtu jāveicina tas, ka tiek pastiprināti centieni nodrošināt atbilstīgajām iestādēm piemērotu apmācību, lai uzlabotu izpratni par kibernetiskajiem uzbrukumiem un tās ietekmi, un pastiprināta sadarbība un paraugprakses apmaiņa, piemēram, ar kompetentu specializētu Savienības aģentūru un struktūru starpniecību. Ar šādu apmācību būtu *inter alia* jātiecas uzlabot informētību par atšķirīgajām valstu tiesību sistēmām, iespējamām juridiskām un tehniskām problēmām, ar kurām saskaras kriminālizmeklēšanā, un kompetenču sadalījumu starp atbilstīgajām valstu iestādēm.

(29) Šajā direktīvā ir respektētas cilvēktiesības un pamatbrīvības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības

tiesību Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, tostarp personas datu aizsardzība, tiesības uz privāto dzīvi, vārda un informācijas brīvība, tiesības uz taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību, kā arī noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma princips. Šo tiesību un principu pilnīga ievērošana ir īpaši šīs direktīvas mērķis, un tā ir attiecīgi jāīsteno.

(30) Personas datu aizsardzība saskaņā ar LESD 16. panta 1. punktu un Pamattiesību hartas 8. pantu ir pamattiesība. Tāpēc, veicot jebkādu personas datu apstrādi saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu, būtu pilnībā jāievēro atbilstīgie Savienības tiesību akti par datu aizsardzību.

(31) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, minētās dalībvalstis ir informējušas par savu vēlmi piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.

(32) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva tai nav saistoša un nav jāpiemēro.

(33) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, visās dalībvalstīs par uzbrukumiem informācijas sistēmām piemērot iedarbīgus, samērīgus un atturošus kriminālsodus un uzlabot un veicināt tiesu iestāžu un citu kompetentu iestāžu sadarbību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka paredzētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(34) Šīs direktīvas mērķis ir grozīt un paplašināt Padomes Pamatlēmuma 2005/222/TI (2005. gada 24. februāris) par uzbrukumiem informācijas sistēmām⁽²⁾ noteikumus. Tā kā veicamie grozījumi ir būtiski un to skaits ir ievērojams, skaidrības labad attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras piedalās šīs direktīvas pieņemšanā, Pamatlēmums 2005/222/TI būtu jāaizstāj pilnībā,

(1) OV L 328, 15.12.2009., 42. lpp.

(2) OV L 69, 16.3.2005., 67. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu izveido minimālos noteikumus, lai noteiktu noziedzīgus nodarījumus un sankcijas uzbrukumu informācijas sistēmām jomā. Tās mērķis ir arī veicināt šādu nodarījumu novēršanu un uzlabot tiesu iestāžu un citu kompetento iestāžu sadarbību.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "informācijas sistēma" ir ierīce vai savstarpēji savienotu vai saistītu ierīču kopums, no kurām viena vai vairākas ierīces saskaņā ar programmu automātiski apstrādā datorizētus datus, kā arī datorizēti dati, ko minētās ierīces vai ierīču kopums glabā, apstrādā, iegūst vai sūta, lai nodrošinātu savu darbību, izmantošanu, aizsargāšanu un uzturēšanu;
- b) "datorizēti dati" ir fakti, informācijas vai konceptu atveidojums formā, kas ir piemērota apstrādei informācijas sistēmā, tostarp programma, kas piemērota tam, lai informācijas sistēmā izraisītu kādu darbību;
- c) "juridiska persona" ir subjekts, kam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir juridiskas personas statuss, bet kas neietver nedz valstis vai publiskas struktūras, kas darbojas, īstenojot valsts varu, nedz publisko tiesību starptautiskās organizācijas;
- d) "bez tiesībām" ir šajā direktīvā minēta darbība, tostarp piekļuve, ieviešana vai pārtveršana bez sistēmas vai tās daļas īpašnieka vai cita tiesību subjekta atļaujas vai kas nav atļauta saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

3. pants

Nelikumīga piekļuve informācijas sistēmām

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad tas darīts ar nodomu, piekļuve bez tiesībām visai informācijas sistēmai vai jebkādi tās daļai, pārkāpjot drošības pasākumu, un vismaz gadījumos, kas nav mazsvarīgi, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums.

4. pants

Nelikumīga ieviešana sistēmā

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vismaz gadījumos, kas nav mazsvarīgi, informācijas sistēmas darbības būtiska kavēšana vai pārtraukšana, ievadot datorizētus datus, sūtot, bojājot, dzēšot, pasliktinot, grozot, anulējot šādus datus vai padarot šādus datus nepieejamus, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja tas ir darīts ar nodomu un bez tiesībām.

5. pants

Nelikumīga ieviešana datos

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vismaz gadījumos, kas nav mazsvarīgi, informācijas sistēmas datorizētu datu dzēšana, bojāšana, pasliktināšana, grozīšana, anulēšana vai šādu datu padarīšana par nepieejamiem ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja tas ir darīts ar nodomu un bez tiesībām.

6. pants

Nelikumīga pārtveršana

Dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vismaz gadījumos, kas nav mazsvarīgi, datu pārtveršana, kas izdarīta ar tehnisku līdzekļu palīdzību, pārtverot publiski nepieejamu datu pārraidi uz, no vai informācijas sistēmā, tostarp elektromagnētisku datu iegūšanu no informācijas sistēmas, kurā atrodas šādi dati, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja tas darīts ar nodomu un bez tiesībām.

7. pants

Noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas rīki

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vismaz gadījumos, kas nav mazsvarīgi, kāda no turpmāk minēto rīku izstrāde, pārdošana, iepirkšana izmantošanai, imports, izplatīšana vai citāda veida pieejamības nodrošināšana, ja tā veikta ar nodomu, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja to izdara bez tiesībām un ar nodomu to izmantot, lai izdarītu kādu no 3. līdz 6. pantā minētajiem nodarījumiem:

- a) datorprogramma, kura galvenokārt paredzēta vai pielāgota 3. līdz 6. pantā minēto nodarījumu izdarīšanai;
- b) datorparole, pieejas kods vai līdzīgi dati, ar kuru palīdzību var piekļūt informācijas sistēmai vai tās daļai.

8. pants

Kūdišana, sekmēšana un atbalstīšana, un mēģinājums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kūdišana izdarīt kādu no 3. līdz 7. pantā minētajiem nodarījumiem vai tādu nodarījumu sekmēšana un atbalstīšana ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka mēģinājums izdarīt kādu no 4. un 5. pantā minētajiem nodarījumiem ir sodāms kā noziedzīgs nodarījums.

9. pants

Sodi

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. līdz 8. pantā minētajiem nodarījumiem ir paredzēti iedarbīgi, samērīgi un atturoši kriminālsodi.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 3. līdz 7. pantā minētie nodarījumi vismaz gadījumos, kas nav mazsvarīgi, ir sodāmi ar maksimālo brīvības atņemšanas termiņu – vismaz divi gadi.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 4. un 5. pantā minētie nodarījumi, ja tie izdarīti ar nodomu, ir sodāmi ar maksimālo brīvības atņemšanas termiņu – vismaz trīs

gadi, ja ir ietekmēts ievērojams skaits informācijas sistēmu, izmantojot rīku, kas minēts 7. pantā un kas izstrādāts vai pielāgots galvenokārt minētajam mērķim.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 4. un 5. pantā minētie nodarījumi ir sodāmi ar maksimālo brīvības atņemšanas termiņu – vismaz pieci gadi, ja:

- a) tie ir izdarīti, darbojoties noziedzīgā organizācijā, kā definēts Pamatlēmumā 2008/841/TI, bet neatkarīgi no tajā paredzētā soda;
- b) tie izraisa nopietnu kaitējumu; vai
- c) tie ir izdarīti pret kādu kritiskās infrastruktūras informācijas sistēmu.

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad 4. un 5. pantā minētie nodarījumi ir izdarīti, ļaunprātīgi izmantojot citu personu personas datus, lai iegūtu trešās personas uzticību, un tādējādi nodarot kaitējumu identitātes likumīgajam īpašniekam, to atbilstīgi valsts tiesību aktiem var uzskatīt par atbildību pastiprinošiem apstākļiem, izņemot, ja minētos apstākļus jau aptver cits nodarījums, kurš saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir sodāms.

10. pants

Juridisko personu atbildība

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 3. līdz 8. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūras daļa, izdarījusi kāda persona, kas veic šīs juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz vienu no turpmāk minētā:

- a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
- b) pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā;
- c) pilnvarām veikt juridiskās personas iekšējo kontroli.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja 1. punktā minētās personas uzraudzības vai kontroles trūkums ir ļāvis personai, kura ir tās pakļautībā, izdarīt nodarījumu, kas minēts 3. līdz 8. pantā, minētās juridiskās personas labā.

3. Juridisku personu atbildība saskaņā ar 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesu pret fiziskām personām, kas ir kāda no 3. līdz 8. pantā minētā nodarījuma izdarītāji, uzskūditāji vai līdzdalībnieki.

11. pants

Juridiskām personām piemērojamās sankcijas

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 10. panta 1. punktu, tiek piemērotas iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai naudas sodu bez krimināla rakstura un kas var ietvert citas sankcijas, piemēram:

- a) atņemt tiesības saņemt publiskus līdzekļus vai atbalstu;
- b) uz laiku vai pastāvīgi aizliegt veikt komercdarbību;
- c) pakļaut tiesas uzraudzībai;
- d) likvidēt ar tiesas lēmumu;
- e) uz laiku vai pavisam slēgt uzņēmējdarbības veikšanas vietas, kas izmantotas nodarījuma izdarīšanā.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 10. panta 2. punktu, tiek piemērotas iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas vai citi pasākumi.

12. pants

Jurisdikcija

1. Dalībvalstis nosaka savu jurisdikciju attiecībā uz direktīvas 3. līdz 8. pantā minētajiem nodarījumiem, ja:

- a) nodarījums ir pilnīgi vai daļēji izdarīts to teritorijā; vai
- b) nodarījumu izdarījis kāds tās valstspiederīgais, vismaz gadījumos, kad darbība ir nodarījums vietā, kur tā ir izdarīta.

2. Dalībvalsts, nosakot jurisdikciju saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, nodrošina, ka tai ir jurisdikcija, ja:

- a) nodarījuma izdarītājs izdara nodarījumu, fiziski atrodoties tās teritorijā, neatkarīgi no tā, vai nodarījums ir izdarīts pret informācijas sistēmu tās teritorijā; vai
- b) nodarījums ir izdarīts pret informācijas sistēmu tās teritorijā, neatkarīgi no tā, vai nodarījuma izdarītājs izdara nodarījumu, fiziski atrodoties tās teritorijā.

3. Dalībvalsts informē Komisiju, ja tā pieņem lēmumu noteikt jurisdikciju par kādu no 3. līdz 8. pantā minētajiem nodarījumiem, kas izdarīts ārpus tās teritorijas, tostarp, ja:

- a) nodarījuma izdarītāja pastāvīgā dzīvesvieta ir tās teritorijā; vai
- b) nodarījums ir izdarīts tādas juridiskās personas labā, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā.

13. pants

Informācijas apmaiņa

1. Lai apmainītos ar informāciju par 3. līdz 8. pantā minētajiem nodarījumiem, dalībvalstis nodrošina, ka tām ir valsts operatīvais kontaktpunkts un ka tās izmanto esošo operatīvo kontaktpunktu tīklu, kas ir pieejams divdesmit četras stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā. Dalībvalstis nodrošina arī to, ka ir ieviestas procedūras, lai steidzamu palīdzības pieprasījumu gadījumā kompetentā iestāde astoņās stundās no saņemšanas var norādīt vismaz, vai uz pieprasījumu tiks sniegta atbilde, kādā veidā tā tiks sniegta, un minēt aptuvenu šādas atbildes sniegšanas laiku.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par 1. punktā minētajiem to izraudzītajiem kontaktpunktiem. Komisija nosūta šo informāciju pārējām dalībvalstīm un kompetentajām specializētajām Savienības aģentūrām un struktūrām.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ir pieejami atbilstīgi ziņošanas kanāli, lai veicinātu ziņošanu kompetentajām valstu iestādēm par 3. līdz 6. pantā minētajiem nodarījumiem bez nepamatotas kavēšanās.

14. pants

Uzraudzība un statistika

1. Dalībvalstis nodrošina tādas sistēmas darbību, ar kuras palīdzību reģistrē, ģenerē un sniedz statistikas datus par nodarījumiem, kas minēti 3. līdz 7. pantā.

2. Statistikas dati, kas minēti 1. punktā, aptver vismaz pastāvošos datus par 3. līdz 7. pantā minēto nodarījumu skaitu, ko reģistrējušas dalībvalstis, un to personu skaitu, pret kurām uzsāks kriminālprocesu un kas notiesātas par 3. līdz 7. pantā minētajiem nodarījumiem.

3. Saskaņā ar šo pantu savāktos datus dalībvalstis nosūta Komisijai. Komisija nodrošina šo statistikas ziņojumu konsolidēta pārskata publicēšanu un iesniegšanu kompetentajām specializētajām Savienības aģentūrām un struktūrām.

15. pants

Pamatlēmuma 2005/222/TI aizstāšana

Ar šo Pamatlēmums 2005/222/TI tiek aizstāts attiecībā uz dalībvalstīm, kas piedalās šīs direktīvas pieņemšanā, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu pamatlēmuma transponēšanai valsts tiesību aktos.

Attiecībā uz dalībvalstīm, kuras piedalās šīs direktīvas pieņemšanā, atsaucies uz Pamatlēmumu 2005/222/TI uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

16. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2015. gada 4. septembrim.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai to pasākumu tekstu, ar kuriem to tiesību aktos transponē pienākumus, kas tām uzlikti saskaņā ar šo direktīvu.

3. Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

17. pants

Ziņošana

Komisija līdz 2017. gada 4. septembrim sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, izvērtējot, cik lielā mērā dalībvalstis veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvu aktu priekšlikumus. Komisija arī ņem vērā tehniskās un juridiskās norises kibernetizācijas jomā, jo īpaši attiecībā uz šīs direktīvas darbības jomu.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2013. gada 12. augustā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
L. LINKEVIČIUS

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 778/2013/ES

(2013. gada 12. augusts),

ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 212. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2013. gada 26. jūnijā apstiprināto kopīgo dokumentu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Gruzijas un Eiropas Savienības attiecību attīstību nosaka Eiropas Kaimiņattiecību politika. Kopiena un Gruzija 2006. gadā vienojās par Eiropas Kaimiņattiecību politikas rīcības plānu, nosakot vidēja termiņa prioritātes ES un Gruzijas attiecībās. 2010. gadā Savienība un Gruzija uzsāka sarunas par asociācijas nolīgumu, un gaidāms, ka tas aizstās spēkā esošo ES un Gruzijas partnerības un sadarbības nolīgumu ⁽²⁾. ES un Gruzijas attiecības vēl ciešākas padarīja nesen aizsāktā Austrumu partnerība.
- (2) Eiropadome ārkārtas sanāsmē 2008. gada 1. septembrī apstiprināja Savienības apņemšanos nostiprināt ES un Gruzijas attiecības pēc bruņotā konflikta 2008. gada augustā, kas norisinājās starp Gruziju un Krievijas Federāciju.
- (3) Gruzijas ekonomiku kopš 2008. gada trešā ceturkšņa ir skārusi starptautiskā finanšu krīze, un valstī samazinās izlaides apjomi, samazinās nodokļu ieņēmumi un aug vajadzības pēc ārējā finansējuma.
- (4) Starptautiskajā līdzekļu devēju konferencē 2008. gada 22. oktobrī starptautiskā kopiena apsolīja atbalstīt

Gruzijas ekonomikas atveseļošanu saskaņā ar kopīgo vajadzību novērtējumu, ko veica ANO un Pasaules Banka.

- (5) Savienība paziņoja, ka tā Gruzijai sniegs finansiālo palīdzību līdz EUR 500 miljonu apmērā.
- (6) Gruzijas ekonomikas stabilizāciju un atveseļošanu finansiāli atbalsta Starptautiskais Valūtas fonds (SVF). Gruzijas iestādes un SVF 2008. gada septembrī noslēdza atbalsta vienošanos USD 750 miljonu apmērā, lai atbalstītu Gruzijas ekonomiku tās centienos veikt vajadzīgās korekcijas, reaģējot uz finanšu krīzi.
- (7) Pēc Gruzijas ekonomiskās situācijas turpmākas pasliktināšanās un pēc SVF programmas ekonomisko pieņemumu pārskatīšanas, kā arī pēc lielāka ārējā finansējuma vajadzību rašanās Gruzijā, Gruzija un SVF vienojās par aizdevuma palielinājumu par USD 424 miljoniem saskaņā ar atbalsta vienošanos, ko SVF valde apstiprināja 2009. gada augustā.
- (8) Savienība saskaņā ar Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumentu (EKPI) piešķīra Gruzijai budžeta atbalsta dotācijas vidēji EUR 24 miljonus gadā par 2010.–2012. gadu.
- (9) Ņemot vērā Gruzijas ekonomiskās situācijas un perspektīvas pasliktināšanos, Gruzija ir lūgusi Savienības makrofinansiālo palīdzību.
- (10) Ņemot vērā, ka Gruzijas maksājumu bilanci joprojām ir finansējuma iztrūkums, makrofinansiālā palīdzība tiek uzskatīta par piemērotu atbildi uz Gruzijas lūgumu atbalstīt ekonomikas stabilizāciju pašreizējos ārkārtas apstākļos saistībā ar pašreizējo SVF programmu.
- (11) Savienības makrofinansiālajai palīdzībai, ko paredzēts sniegt Gruzijai ("Savienības makrofinansiālā palīdzība"), būtu ne tikai jāpapildina SVF un Pasaules Bankas piedāvātās programmas un piešķirtie resursi, bet arī jānodrošina Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība.
- (12) Komisijai būtu jānodrošina, ka Savienības makrofinansiālā palīdzība juridiski un pēc būtības saskan ar pasākumiem, kas veikti dažādās Savienības ārējās darbības jomās, un ar citiem atbilstīgiem Savienības politikas pasākumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija nostāja (OV C 377 E, 7.12.2012., 211. lpp.) un Padomes 2012. gada 10. maija nostāja pirmajā lasījumā (OV C 291 E, 27.9.2012., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2012. gada 11. decembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2013. gada 4. jūlija normatīvā rezolūcija (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 9. jūlija lēmums.

⁽²⁾ Partnerības un sadarbības nolīgums starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Gruziju, no otras puses (OV L 205, 4.8.1999., 3. lpp.).

- (13) Ar Savienības makrofinansālās palīdzības konkrētajiem mērķiem būtu jāstiprina efektivitāte, pārredzamība un pārskatatbildība. Komisijai būtu regulāri jāuzrauga minēto mērķu īstenošana.
- (14) Ar Savienības makrofinansālās palīdzības sniegšanu saistītajiem nosacījumiem būtu jāatspoguļo galvenie principi un mērķi Savienības politikā attiecībā uz Gruziju.
- (15) Lai efektīvi aizsargātu Savienības finansālās intereses saistībā ar Savienības makrofinansālo palīdzību, Gruzijai ir jāpieņem atbilstīgi pasākumi, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un visus citus pārkāpumus saistībā ar minēto palīdzību. Tāpat ir nepieciešams, lai Komisija veiktu attiecīgas pārbaudes un Revīzijas palāta – attiecīgas revīzijas.
- (16) Savienības makrofinansālās palīdzības izmaksāšana neskar budžeta lēmējinstīcijas pilnvaras.
- (17) Savienības makrofinansālā palīdzība būtu jāpārvalda Komisijai. Lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Ekonomikas un finanšu komiteja spēj sekot šā lēmuma īstenošanai, Komisijai tie būtu regulāri jāinformē par norisēm saistībā ar Savienības makrofinansālo palīdzību un jāsniedz tiem attiecīgie dokumenti.
- (18) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā lēmuma īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.
- (19) Šajā saistībā tiek atzīmēts, ka atbilstīgi minētajai regulai parasti būtu jāpiemēro konsultēšanās procedūra visos gadījumos, izņemot tos, kas paredzēti minētajā regulā. Ņemot vērā potenciāli būtisko ietekmi darbībām, kas pārsniedz EUR 90 miljonu robežvērtību, ir lietderīgi, ka šīm darbībām tiek izmantota pārbaudes procedūra. Ņemot vērā Savienības makrofinansālās palīdzības Gruzijai apjomu, saprašanās memoranda pieņemšanai vai arī palīdzības samazināšanai, apturēšanai vai atcelšanai būtu jāpiemēro konsultēšanās procedūra,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Savienība dara Gruzijai pieejamu makrofinansālo palīdzību, kuras maksimālais apjoms ir EUR 46 miljoni, lai atbalstītu Gruzijas ekonomikas stabilizāciju un palīdzētu segt tās maksājumu bilances vajadzības, kā norādīts pašreizējā SVF programmā. No minētā maksimālā apjoma līdz pat EUR 23

miljoniem ir pieejami dotāciju veidā un līdz pat EUR 23 miljoniem – aizdevumu veidā. Savienības makrofinansālā palīdzība tiek izmaksāta, ja budžeta lēmējinstīcija apstiprina Savienības 2013. gada budžetu.

2. Lai finansētu Savienības makrofinansālās palīdzības aizdevuma daļu, Komisija ir pilnvarota Savienības vārdā aizņemt nepieciešamos resursus. Maksimālais aizdevuma atmaksas termiņš ir 15 gadi.

3. Savienības makrofinansālās palīdzības izmaksāšanu pārvalda Komisija, ievērojot nolīgumus vai vienošanos, kas panāktas starp SVF un Gruziju, un galvenos ekonomikas reformas principus un mērķus, kas noteikti ES un Gruzijas Partnerības un sadarbības nolīgumā. Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un finanšu komiteju par norisēm saistībā ar Savienības makrofinansālās palīdzības pārvaldību un iesniedz tiem attiecīgus dokumentus.

4. Savienības makrofinansālā palīdzība ir pieejama divu gadu un sešu mēnešu laikposmā, sākot no pirmās dienas pēc 2. panta 1. punktā minētā saprašanās memoranda stāšanās spēkā.

2. pants

1. Komisija saskaņā ar 6. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru pieņem saprašanās memorandu, kurā ietver ekonomikas politikas un finansālos nosacījumus, kas saistīti ar Savienības makrofinansālo palīdzību, tostarp minēto nosacījumu izpildes grafiku. Ekonomikas politikas un finansālie nosacījumi, kas izklāstīti saprašanās memorandā, ir saskaņā ar 1. panta 3. punktā minētajiem nolīgumiem vai vienošanos. Minēto nosacījumu nolūks jo īpaši ir stiprināt Savienības makrofinansālās palīdzības efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbildību, tostarp Gruzijas publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmas. Komisija regulāri pārbauda panākumus minēto mērķu sasniegšanā. Sīkus Savienības makrofinansālās palīdzības finansālos noteikumus izklāsta dotāciju un aizdevumu nolīgumos, par kuriem jāvienojas Komisijai un Gruzijas iestādēm.

2. Savienības makrofinansālās palīdzības īstenošanas laikā Komisija pārbauda, lai ar šo palīdzību saistīto Gruzijas finansālo vienošanos, administratīvo procedūru, iekšējās un ārējās kontroles mehānismu darbība būtu pareiza, kā arī, lai Gruzija ievērotu grafiku, par ko panākta vienošanās.

3. Komisija regulāri pārbauda, vai Gruzijas ekonomikas politika ir saskaņā ar Savienības makrofinansālās palīdzības mērķiem un vai tiek apmierinoši izpildīti saskaņotie ekonomikas politikas nosacījumi. Šajā nolūkā Komisija cieši sadarbojas ar SVF un Pasaules Banku, un, vajadzības gadījumā, ar Ekonomikas un finanšu komiteju.

3. pants

1. Ievērojot 2. punktā paredzētos nosacījumus, Komisija Savienības makrofinansālo palīdzību dara pieejamu divās daļās,

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

un katru daļu veido gan dotāciju, gan aizdevuma daļa. Katras daļas apjomu nosaka saprašanās memorandā.

2. Komisija pieņem lēmumu par maksājumu veikšanu, ja ir apmierinoši izpildīti ekonomikas politikas un finansiālie nosacījumi, par kuriem panākta vienošanās saprašanās memorandā. Otrās daļas izmaksu veic ne agrāk kā trīs mēnešus pēc pirmās daļas maksājuma veikšanas.

3. Savienības līdzekļus izmaksā Gruzijas Valsts bankai. Saskaņā ar saprašanās memorandā paredzētajiem noteikumiem, tostarp apstiprinājumu par pārējām budžeta finansēšanas vajadzībām, Savienības līdzekļus var pārskaitīt Gruzijas Valsts kasei kā galīgajam saņēmējam.

4. pants

1. Aizņēmuma un aizdevuma darbības saistībā ar Savienības makrofinansiālās palīdzības aizdevuma daļu veic euro, izmantojot vienu un to pašu valūtēšanas dienu, un tās Savienībai nerada maksājuma termiņu pārcelšanu, maiņas kursa vai procentu likmju risku vai jebkādu citu komercrisku.

2. Ja Gruzija to lūdz, Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aizdevuma noteikumos tiek iekļauta klauzula par pirmstermiņa atmaksāšanu un ka atbilstīga klauzula tiek ietverta arī Komisijas aizņēmuma operāciju noteikumos.

3. Ja apstākļi ļauj samazināt aizdevuma procentu likmi un ja Gruzija to lūdz, Komisija var refinansēt visu tās sākotnējo aizdevumu vai tā daļu vai var pārstrukturēt atbilstošos finansiālos nosacījumus. Refinansēšanas vai pārstrukturēšanas darbības veic saskaņā ar 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, un ar tām nevar pagarināt attiecīgā aizņēmuma vidējo atmaksas termiņu vai palielināt neatmaksāto pamatsummu refinansēšanas vai pārstrukturēšanas dienā.

4. Visas Savienības izmaksas, kas ir saistītas ar šajā lēmumā paredzētajām aizņēmuma un aizdevuma darbībām, sedz Gruzija.

5. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un finanšu komiteju par to, kā norisinās 2. un 3. punktā minētās darbības.

5. pants

Savienības makrofinansiālo palīdzību īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam⁽¹⁾, un tās īstenošanas noteiku-

miem⁽²⁾. Jo īpaši saprašanās memorandā, aizdevuma nolīgumā un dotāciju nolīgumā, kas noslēdzami ar Gruzijas iestādēm, paredz īpašus pasākumus tādu krāpšanas, korupcijas un jebkuru citu nelikumību novēršanai un apkarošanai, kuras ietekmē Savienības makrofinansiālo palīdzību. Lai nodrošinātu līdzekļu pārvaldības un izmaksas lielāku pārredzamību, saprašanās memorandā, aizdevuma nolīgumā un dotāciju nolīgumā paredz arī Komisijas, tostarp Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai, veiktas pārbaudes, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas. Minētajos dokumentos paredz arī Revīzijas palātas veiktas revīzijas, kuras attiecīgā gadījumā veic uz vietas.

6. pants

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

7. pants

1. Katru gadu līdz 30. jūnijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā lēmuma īstenošanu iepriekšējā gadā, tostarp tās novērtējumu. Ziņojumā norāda saistību starp saprašanās memorandā paredzētajiem ekonomikas politikas un finansiālajiem nosacījumiem, Gruzijas faktisko ekonomisko un fiskālo situāciju un Komisijas lēmumiem izmaksāt Savienības makrofinansiālās palīdzības daļas.

2. Ne vēlāk kā divus gadus pēc 1. panta 4. punkta minētā pieejamības laikposma beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei *ex post* novērtējuma ziņojumu.

8. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2013. gada 12. augustā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgā deklarācija, kas pieņemta kopā ar lēmumu, ar ko piešķir turpmāku makrofinansialo palīdzību Gruzijai

Eiropas Parlaments un Padome:

- piekrīt, ka lēmuma, ar ko piešķir turpmāku makrofinansialo palīdzību Gruzijai, pieņemšana būtu jāskata plašākā kontekstā saistībā ar nepieciešamību izveidot sistēmu, ar kuru būtu jānodrošina pamatoti un efektīvi lēmumi par makrofinansialās palīdzības sniegšanu trešām valstīm,
- piekrīt, ka lēmumu pieņemšana par turpmākām makrofinansialās palīdzības darbībām būtu jābalsta uz turpmāk izklāstītajiem apsvērumiem un principiem, kas attiecas uz Savienības makrofinansialās palīdzības piešķiršanu kritērijiem atbilstošām trešām valstīm un teritorijām, neskarot likumdošanas iniciatīvas tiesības un juridisko formu, kāda varētu būt turpmākam instrumentam, ar ko minētie apsvērumi un principi tiks formalizēti,
- apņemas šos apsvērumus un principus pilnībā atspoguļot turpmākos atsevišķos lēmumos par Savienības makrofinansialās palīdzības piešķiršanu.

A DAĻA – APSVĒRUMI

- (1) Savienība ir būtisks palīdzības sniedzējs trešām valstīm ekonomikas, finanšu un tehnikas jomā. Savienības sniegtā makrofinansialā palīdzība ("makrofinansialā palīdzība") ir atzīta par efektīvu ekonomikas stabilizācijas instrumentu un strukturālo reformu veicinātāju šādas palīdzības saņēmējās valstīs un teritorijās ("saņēmēji"). Saskaņā ar Savienības vispārējo politiku attiecībā uz kandidātvalstīm, potenciālajām kandidātvalstīm un kaimiņvalstīm Savienībai vajadzētu būt spējīgai nodrošināt minētajām valstīm makrofinansialu palīdzību, lai izveidotu vispārējas stabilitātes, drošības un labklājības zonu.
- (2) Makrofinansialā palīdzība būtu jāsniedz atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes *ad-hoc* lēmumiem, kas tiek pieņemti attiecībā uz katru atsevišķu valsti. Šo principu mērķis ir palielināt tāda lēmumu pieņemšanas procesa lietderību un efektivitāti, kurā tiek pieņemti minētie lēmumi un lemts par to īstenošanu, un panākt to, lai saņēmēji uzlabotu to politisko priekšnoteikumu piemērošanu, kas jāievēro, lai varētu piešķirt makrofinansialo palīdzību, kā arī uzlabot minētās palīdzības pārredzamību un demokrātisko kontroli.
- (3) Eiropas Parlaments 2003. gada 3. jūnija rezolūcijā par makrofinansialās palīdzības sniegšanu trešām valstīm aicināja izstrādāt pamatregulu par makrofinansialās palīdzības sniegšanu, lai paātrinātu lēmumu pieņemšanas procesu un nodrošinātu šim finanšu instrumentam oficiālu un pārredzamu pamatu.
- (4) Padome 2002. gada 8. oktobrī pieņemtajos secinājumos noteica kritērijus (tā dēvētie Ģenēvas kritēriji) attiecībā uz makrofinansialās palīdzības darbību virzību. Būtu lietderīgi veikt šo kritēriju atjaunināšanu un precizēšanu, cita starpā attiecībā uz kritērijiem atbilstīgas palīdzības formas noteikšanai (aizdevums, dotācija vai abu veidu apvienojums).
- (5) Šiem principiem būtu jāļauj paātrināti darīt pieejamu Savienības makrofinansialo palīdzību, jo īpaši, ja attiecīgajos apstākļos nepieciešama tūlītēja rīcība, kā arī uzlabot makrofinansialās palīdzības sniegšanas kritēriju precizitāti un pārredzamību.
- (6) Komisijai būtu jānodrošina, ka makrofinansialā palīdzība atbilst pamatprincipiem, mērķiem un pasākumiem, kas veikti dažādās jomās saistībā ar ārējo darbību, kā arī citām atbilstīgām Eiropas Savienības politikas nostādnēm.
- (7) Ar makrofinansialo palīdzību būtu jāatbalsta Savienības ārpolitika. Visā makrofinansialās palīdzības sniegšanas darbības laikā Komisijas dienestiem un Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) būtu cieši jāsadarbjas, lai nodrošinātu Savienības ārpolitikas koordināciju un saskaņotību.
- (8) Ar makrofinansialo palīdzību būtu jānodrošina atbalsts tādu vērtību ievērošanai, kas saņēmējiem kopējas ar Eiropas Savienības vērtībām, tostarp demokrātijai, tiesiskumam, labai pārvaldībai, cilvēktiesību ievērošanai, ilgtspējīgai attīstībai un nabadzības samazināšanai, un atvērtas, likumīgas un godīgas tirdzniecības principiem.

- (9) Priekšnoteikumam makrofinansālās palīdzības piešķiršanai vajadzētu būt, ka kritērijiem atbilstošajā valstī tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana. Komisijai būtu regulāri jāuzrauga atbilstība minētajiem priekšnoteikumiem.
- (10) Atsevišķu makrofinansālās palīdzības lēmumu konkrētajos mērķos būtu jāiekļauj mērķis uzlabot saņēmēju valsts finanšu pārvaldības efektivitāti, pārredzamību un atbildību. Komisijai būtu regulāri jāuzrauga šo mērķu sasniegšana.
- (11) Ar makrofinansālo palīdzību būtu jācenšas sniegt atbalstu ilgtspējīgas ārējās finanšu situācijas atjaunošanai trešās valstīs un teritorijās, kurās ir ārvalstu valūtas trūkums un ar to saistītas ārējā finansējuma problēmas. Ar makrofinansālo palīdzību nevajadzētu nedz sniegt regulāru finanšu atbalstu, nedz izmantot to, lai galvenokārt atbalstītu saņēmēju ekonomikas un sociālo attīstību.
- (12) Makrofinansālajai palīdzībai būtu jāpapildina Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) un citu daudzpusējo finanšu iestāžu nodrošinātie resursi, un būtu taisnīgi jāsadala pienākumi starp Savienību un citiem līdzekļu devējiem. Ar makrofinansālo palīdzību būtu jānodrošina Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība.
- (13) Lai nodrošinātu, ka Savienības finansālās intereses saistībā ar makrofinansālo palīdzību tiek efektīvi aizsargātas, saņēmējiem būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un visus citus pārkāpumus saistībā ar šo palīdzību, un būtu jāparedz noteikums, ka Komisija veic pārbaudes un Revīzijas palāta – revīzijas.
- (14) Saprāšanās memorandu pieņemšanas procedūra būtu jāizvēlas saskaņā ar Regulā (ES) Nr. 182/2011 izklāstītajiem kritērijiem. Šajā saistībā parasti būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra, tomēr, ņemot vērā potenciāli nozīmīgo to darbību ietekmi, kas pārsniedz B daļā norādīto robežvērtību, šādām darbībām ir lietderīgi izmantot pārbaudes procedūru.

B DAĻA – PRINCIPI

1. Palīdzības mērķis

- a) Makrofinansālajai palīdzībai vajadzētu būt finanšu instrumentam, kas izmantojams ārkārtas gadījumos ar mērķi sniegt konkrētam mērķim nepiesaistītu atbalstu maksājumu bilances problēmu novēršanai kritērijiem atbilstošās trešās valstīs un teritorijās. Tās mērķim vajadzētu būt atjaunot ilgtspējīgu ārējo finanšu situāciju kritērijiem atbilstošajās valstīs un teritorijās, kurās ir radušās problēmas saistībā ar ārējo finansējumu. Tai būtu jābalsta tādas politikas programmas īstenošana, kas ietver stingrus korekcijas pasākumus un strukturālas reformas, kuru mērķis ir novērst maksājumu bilances problēmas, jo īpaši programmas periodā, un attiecīgo vienošanos un programmu īstenošana kopīgi ar Savienību.
- b) Makrofinansālo palīdzību vajadzētu piešķirt ar nosacījumu, ka pastāv nozīmīgs atlikušais ārējā finansējuma iztrūkums, ko konstatējusi Komisija sadarbībā ar daudzpusējām finanšu iestādēm un kas pārsniedz SVF un citu daudzpusējo finanšu iestāžu nodrošinātos resursus, neskatoties uz spēcīgu ekonomikas stabilizācijas un reformu programmu īstenošanu attiecīgajā valstī vai teritorijā.
- c) Makrofinansālā palīdzība būtu jāsniedz īslaicīgi, un tās sniegšana būtu jāpārtrauc, tiklīdz tiek atkal panākta ārējo finanšu stāvokļa ilgtspējība.

2. Kritērijiem atbilstošas valstis un teritorijas

Makrofinansālās palīdzības saņēmēju kritērijiem atbilstošām trešām valstīm un teritorijām vajadzētu būt:

- kandidātvalstīm un potenciālām kandidātvalstīm,
- valstīm un teritorijām, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika,
- izņēmuma un pienācīgi pamatotos gadījumos – citām trešām valstīm, kam ir izšķiroša nozīme reģionālās stabilitātes nodrošināšanā un kas ir stratēģiski svarīgas Savienībai, un ir politiski, ekonomiski un ģeogrāfiski saistītas ar Savienību.

3. Palīdzības veids

- a) Makrofinansālā palīdzība galvenokārt būtu jāpiešķir aizdevuma veidā. Tomēr izņēmuma gadījumos palīdzību var sniegt dotācijas vai aizdevuma un dotācijas apvienojuma veidā. Nosakot attiecīgo iespējamo dotācijas daļu, Komisijai priekšlikuma sagatavošanā būtu jāņem vērā saņēmēja ekonomiskās attīstības līmenis, ko nosaka, izvērtējot ienākumu līmeni uz vienu iedzīvotāju un nabadzības rādītājus, kā arī tā spēju atmaksāt aizdevumu, pamatojoties uz parāda atmaksājamības analīzi, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ievērots princips par taisnīgu pienākumu sadali starp Savienību un citiem līdzekļu devējiem. Šajā nolūkā Komisijai būtu arī jāņem vērā tas, cik lielā mērā starptautiskās finanšu iestādes un citi līdzekļu devēji attiecīgajai valstij piemēro izdevīgus noteikumus.
- b) Gadījumos, kad makrofinansālo palīdzību nodrošina aizdevuma veidā, Komisijai vajadzētu būt tiesībām Savienības vārdā kapitāla tirgos vai no finanšu iestādēm aizņemt nepieciešamos līdzekļus un aizdot tos saņēmējam.
- c) Aizņēmumu un aizdevumu darbības būtu jāveic euro, izmantojot vienu un to pašu valūtēšanas datumu, un maksājuma termiņu pārcelšanā vai maiņas kursa vai procentu likmju riskā nebūtu jāiesaista Savienība.
- d) Visas Savienības izmaksas, kas ir saistītas ar aizņēmuma vai aizdevuma darbībām, būtu jāsedz saņēmējam.
- e) Pēc saņēmēja lūguma un, ja apstākļi ļauj uzlabot aizdevumu procentu likmes, Komisija var nolemt refinansēt visu vai daļu tās sākotnējā aizdevuma vai pārstrukturēt atbilstošos finansīalos nosacījumus. Refinansēšanas un pārstrukturēšanas darbības būtu jāveic saskaņā ar 3. punkta d) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, un ar tām nevajadzētu noteikt attiecīgā aizņēmuma vidējā termiņa pagarinājumu vai palielināt atmaksājamo kapitāla summu refinansēšanas vai pārstrukturēšanas datumā.

4. Finanšu noteikumi

- a) Dotāciju veidā nodrošinātās makrofinansālās palīdzības summām būtu jāatbilst daudzgadu finanšu shēmā paredzētām budžeta apropriācijām.
- b) Aizdevuma veidā piešķirtās makrofinansālās palīdzības summas būtu jānosaka saskaņā ar regulu, ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai. Piešķirtajām summām būtu jāatbilst daudzgadu finanšu shēmā paredzētajām budžeta apropriācijām.
- c) Gada apropriācijas būtu jāapstiprina budžeta lēmēj institūcijai saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu.

5. Palīdzības summa

- a) Palīdzības summas noteikšanā būtu jāņem vērā kritērijiem atbilstošās valsts vai teritorijas atlikušās ārējā finansējuma vajadzības un tās iespējas finansēt sevi, izmantojot pašu resursus, un jo īpaši to rīcībā esošās starptautiskās rezerves. Minētās finansējuma vajadzības būtu jānosaka Komisijai, sadarbojoties ar starptautiskām finanšu iestādēm un pamatojoties uz visaptverošu kvantitatīvu novērtējumu un pārredzamiem apliecinājumiem dokumentiem. Komisijai jo īpaši būtu jāpamatojas uz jaunākajām SVF prognozēm par attiecīgās valsts vai teritorijas maksājumu bilanci un jāņem vērā daudzpusējo līdzekļu devēju sagaidāmās iemaksas, kā arī citu Savienības ārējās finansēšanas instrumentu līdzšinējā izmantošana minētajā kritērijiem atbilstošajā valstī vai teritorijā.
- b) Komisijas dokumentācijā būtu jāiekļauj informācija par paredzamo ārvalstu valūtas rezervju apjomu makrofinansālās palīdzības nesniegšanas gadījumā, salīdzinot ar līmeni, kas uzskatāms par atbilstīgu un ko nosaka ar attiecīgiem rādītājiem, piemēram, rezervju rādītājs attiecībā pret īstermiņa ārējo parādu un rezervju rādītājs attiecībā pret saņēmējas valsts importu.
- c) Nosakot piešķiramo makrofinansālās palīdzības summu, būtu jāņem vērā arī taisnīga pienākumu sadale starp Savienību un citiem līdzekļu devējiem, kā arī Savienības vispārējās iesaistīšanās pievienotā vērtība.

- d) Ja makrofinansālās palīdzības sniegšanas laikā saņēmēja finansējuma vajadzības būtiski samazinās, salīdzinot ar sākotnējām prognozēm, Komisijai saskaņā ar konsultēšanās procedūru – ja palīdzības summa ir EUR 90 miljoni vai mazāka – vai pārbaudes procedūru – ja palīdzības summa pārsniedz EUR 90 miljonus –, būtu jāsamazina šādas palīdzības summa vai arī jāaptur vai jāatceļ tā.

6. Nosacījumi

- a) Priekšnoteikumam makrofinansālās palīdzības piešķiršanai vajadzētu būt, ka kritērijiem atbilstošā valstī vai teritorijā tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana. Komisijai būtu jānodrošina publiski pieejams novērtējums⁽¹⁾ par šā priekšnoteikuma ievērošanu un būtu jāuzrauga tā ievērošana visā makrofinansālās palīdzības darbības ciklā. Šis punkts būtu jāpiemēro saskaņā ar Lēmumu, ar ko nosaka EĀDD organizatorisko struktūru un darbību.

- b) Makrofinansālā palīdzība būtu jāpiešķir, ja starp kritērijiem atbilstošo valsti vai teritoriju un SVF pastāv ar piesardzības pasākumiem nesaistīta vienošanās par kredītu, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

— vienošanās mērķis atbilst makrofinansālās palīdzības mērķim, proti, atvieglot īstermiņa sarežģītumus saistībā ar maksājumu bilanci,

— tiek īstenoti stabili pielāgošanās pasākumi, kas atbilst 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajam makrofinansālās palīdzības mērķim.

- c) Palīdzības izmaksa būtu jāveic ar nosacījumu, ka ilgstoši tiek sekmīgi pildīta SVF atbalstīta politikas programma un ievērots šā punkta a) apakšpunktā paredzētais priekšnoteikums. Tai vajadzētu būt atkarīgai arī no nosacījuma, ka konkrētā laika posmā tiek īstenoti skaidri definēti, uz strukturālām reformām un stabili valsts finanšu sistēmu vērsti ekonomikas politikas pasākumi, par kuriem vienojas Komisija un saņēmējs un ko nosaka saprašanās memorandā.

- d) Lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu aizsardzību un uzlabotu saņēmēju pārvaldību, saprašanās memorandā būtu jāietver pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmu efektivitāti, pārredzamību un atbildību.

- e) Izstrādājot politikas pasākumus, būtu pienācīgi jāņem vērā arī panākumi saistībā ar abpusēju tirgus atvērību, likumīgas un godprātības tirdzniecības attīstību un citas Savienības ārpolitikas prioritātes.

- f) Politikas pasākumiem būtu jāatbilst spēkā esošajiem partnerattiecību nolīgumiem, sadarbības nolīgumiem un asociācijas nolīgumiem, kas ir noslēgti starp Savienību un saņēmēju, kā arī makroekonomikas korekciju un strukturālo reformu programmām, ko saņēmējs īsteno ar SVF atbalstu.

7. Procedūra

- a) Valstij vai teritorijai, kas vēlas saņemt Savienības makrofinansālo palīdzību, būtu jāiesniedz Komisijai rakstisks pieteikums. Komisijai būtu jāpārbauda, vai ir ievēroti 1., 2., 4. un 6. punktā izklāstītie nosacījumi, un attiecīgā gadījumā jāiesniedz lēmuma priekšlikums Eiropas Parlamentam un Padomei.

- b) Lēmumā par aizdevuma piešķiršanu būtu jānorāda makrofinansālās palīdzības summa, maksimālais vidējais termiņš un makrofinansālās palīdzības maksājumu maksimālais skaits. Ja lēmums ietver dotāciju daļu, tajā būtu jānorāda arī tā summa un maksimālais maksājumu skaits. Lēmumam par dotācijas piešķiršanu būtu jāpievieno pamatojums palīdzības dotācijas (vai dotāciju daļas) piešķiršanai. Abos gadījumos būtu jānosaka laikposms, kurā makrofinansālā palīdzība ir pieejama. Parasti pieejamības laikposmam nevajadzētu pārsniegt trīs gadus. Iesniedzot priekšlikumu lēmumam par makrofinansālās palīdzības piešķiršanu, Komisijai būtu jāsniedz 12. punkta c) apakšpunktā minētā informācija.

⁽¹⁾ Šis novērtējums būs balstīts uz gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē, kas paredzēts ES Stratēģiskajā satvarā un rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokrātiju (Padomes 2012. gada 25. jūnija sanāksmes secinājumi par cilvēktiesībām un demokrātiju).

- c) Pēc tam, kad lēmums par makrofinansālās palīdzības piešķiršanu ir pieņemts, Komisijai saskaņā ar konsultēšanās procedūru – ja palīdzības summa ir EUR 90 miljoni vai mazāka – vai pārbaudes procedūru – ja palīdzības summa pārsniedz EUR 90 miljonus –, saprašanās memorandā ar saņēmēju būtu jāvienojas par 6. punkta c), d), e) un f) apakšpunktā minētajiem politikas pasākumiem.
- d) Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par makrofinansālās palīdzības piešķiršanu, Komisijai ar saņēmēju būtu jāvienojas par detalizētiem makrofinansālās palīdzības finanšu noteikumiem. Minētie detalizētie finanšu noteikumi būtu jāparedz aizdevuma vai dotāciju nolīgumā.
- e) Komisijai būtu jāinformē Eiropas Parlaments un Padome par aktualitātēm saistībā ar konkrētai valstij sniegtu palīdzību, tostarp par tās izmaksu, un savlaicīgi jāsniedz minētajām iestādēm attiecīgie dokumenti.

8. Īstenošana un finanšu pārvaldība

- a) Komisijai būtu jāīsteno makrofinansālā palīdzība saskaņā ar Savienības finanšu noteikumiem.
- b) Makrofinansālā palīdzība būtu jāīsteno saskaņā ar tiešu centralizētu pārvaldību.
- c) Budžetā saistības būtu jāuzņemas, pamatojoties uz lēmumiem, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar šo punktu. Ja makrofinansālā palīdzība tiek sniegta vairākus finanšu gadus, budžeta saistības šādai palīdzībai var sadalīt gada maksājumu veidā.

9. Palīdzības izmaksa

- a) Makrofinansālā palīdzība būtu jāizmaksā saņēmēja centrālajai bankai.
- b) Makrofinansālā palīdzība būtu jāizmaksā, veicot secīgus maksājumus, ja ir izpildīts 6. punkta a) apakšpunktā minētais priekšnoteikums un 6. punkta b) un c) apakšpunktā minētie nosacījumi.
- c) Komisijai būtu regulāri jāpārbauda atbilstība 6. punkta b) un c) apakšpunkta nosacījumiem.
- d) Ja 6. punkta a) apakšpunktā minētais priekšnoteikums un 6. punkta b) un c) apakšpunktā minētie nosacījumi netiek izpildīti, Komisijai būtu īslaicīgi jāaptur vai jāatceļ makrofinansālās palīdzības izmaksa. Šādos gadījumos tai būtu jāinformē Eiropas Parlaments un Padome par apturēšanas vai atcelšanas iemesliem.

10. Atbalsta pasākumi

Savienības budžeta līdzekļus var izmantot, lai segtu izdevumus, kas nepieciešami makrofinansālās palīdzības īstenošanai.

11. Savienības finansiālo interešu aizsardzība

- a) Visos nolīgumos, kas saistīti ar katru attiecībā uz atsevišķu valsti pieņemtu lēmumu, būtu jāiekļauj noteikumi, kas paredz, ka saņēmējiem ir regulāri jākontrolē no Eiropas Savienības budžeta piešķirtā finansējuma pienācīgs izlietojums, jāveic atbilstīgi pasākumi, lai novērstu pārkāpumus un krāpšanu, un vajadzības gadījumā jāuzsāk tiesvedība, lai atgūtu jebkādos neatbilstīgi izlietotus līdzekļus, kas ir piešķirti saskaņā ar katru attiecībā uz atsevišķu valsti pieņemtu lēmumu.
- b) Jebkurā nolīgumā, kas saistīts ar attiecībā uz atsevišķu valsti pieņemtu lēmumu, būtu jāietver noteikumi, ar kuriem nodrošina Savienības finansiālo interešu aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz krāpšanu, korupciju un citiem pārkāpumiem, saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.
- c) Šā dokumenta 6. punkta c) apakšpunktā minētajā saprašanās memorandā būtu nepārprotami jāparedz tiesības Komisijai un Revīzijas palātai makrofinansālās palīdzības pieejamības laikposmā un pēc tā veikt revīzijas, tostarp dokumentu revīzijas un pārbaudes uz vietas, piemēram, operatīvos novērtējumus. Memorandā būtu arī nepārprotami jāpilsonvaro Komisija vai tās pārstāvji veikt pārbaudes un inspekcijas uz vietas.

- d) Makrofinansālās palīdzības programmas īstenošanas laikā Komisijai, veicot operatīvos novērtējumus, būtu jāraugās, lai ar šādu palīdzību saistītā saņēmēja finanšu pasākumu, administratīvo procedūru un iekšējās un ārējās kontroles mehānismu darbība būtu pareiza.
- e) Jebkurā nolīgumā, kas saistīts ar attiecībā uz atsevišķu valsti pieņemtu lēmumu, būtu jāiekļauj noteikumi, kas nodrošina, ka Savienība ir tiesīga saņemt dotācijas atmaksu pilnā apmērā un/vai aizdevuma atmaksu pirms termiņa, ja tiek konstatēts, ka saistībā ar makrofinansālās palīdzības pārvaldību saņēmējs ir iesaistījies krāpnieciskā vai koruptīvā darbībā, vai citā prettiesiskā darbībā, kas rada kaitējumu Savienības finanšu interesēm.

12. Gada pārskats

- a) Komisijai būtu jāpārbauda makrofinansālās palīdzības īstenošanā panāktais progress un katru gadu līdz 30. jūnijam jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei gada pārskats.
- b) Gada pārskatā būtu jāizvērtē saņēmēju ekonomiskā situācija un prognozes, kā arī 6. punkta c) apakšpunktā norādīto politikas pasākumu īstenošanā panāktais progress.
- c) Tajā būtu arī jāsniedz atjaunināta informācija par pieejamajiem budžeta līdzekļiem aizdevumu un dotāciju veidā, ņemot vērā darbības, kas tiek plānotas.

13. Novērtējums

- a) Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei *ex-post* novērtējuma ziņojumi par jaunāko īstenoto makrofinansālās palīdzības darbību rezultātiem un efektivitāti un par to, cik kādā mērā tās ir veicinājušas palīdzības sniegšanas mērķu īstenošanu.
 - b) Komisijai būtu regulāri un vismaz ik pēc četriem gadiem jānovērtē makrofinansālās palīdzības sniegšana un jāsniedz Eiropas Parlamentam un Padomei sīki izstrādāts pārskats par makrofinansālo palīdzību. Šāda novērtējuma mērķim vajadzētu būt pārliecināties, vai ir sasniegti mērķi saistībā ar makrofinansālo palīdzību un vai joprojām tiek ievēroti makrofinansālās palīdzības nosacījumi, tostarp 7. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība, kā arī ļaut Komisijai sniegt ieteikumus turpmāko darbību uzlabošanai. Komisijai tās veiktajā novērtējumā būtu arī jāizvērtē sadarbība ar Eiropas vai daudzpusējām finanšu iestādēm makrofinansālās palīdzības sniegšanā.
-

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 779/2013

(2013. gada 13. augusts),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta

importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.

- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 13. augustā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0709 93 10	TR	138,1
	ZZ	138,1
0805 50 10	AR	89,8
	CL	100,4
	TR	70,0
	UY	107,6
	ZA	102,4
	ZZ	94,0
0806 10 10	EG	185,9
	MA	161,8
	MX	263,5
	TR	156,3
0808 10 80	ZZ	191,9
	AR	188,5
	BR	106,6
	CL	134,6
	CN	74,0
	NZ	136,5
	US	164,7
	ZA	110,9
0808 30 90	ZZ	130,8
	AR	177,3
	CL	146,4
	NZ	194,4
	TR	153,8
	ZA	110,4
0809 30	ZZ	156,5
	TR	146,5
0809 40 05	ZZ	146,5
	BA	47,7
	MK	61,9
	TR	83,7
	ZZ	64,4

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2013. gada 12. augusts)

par summām 2014. finanšu gadam, kuras pārvieto no valsts atbalsta programmām vīna nozarē uz vienotā maksājuma shēmu, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007

(izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 5180)

(Autentisks ir tikai teksts angļu, franču, grieķu, maltiešu un spāņu valodā)

(2013/430/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula")⁽¹⁾, un jo īpaši tās 103.za pantu saistībā ar tās 4. pantu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 103.n pantā noteikts, ka pieejamo Kopienas līdzekļu piešķiršana, kā arī budžeta maksimālais apmērs valsts atbalsta programmām vīna nozarei ir izklāstīti minētās regulas Xb pielikumā.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 103.o pantu dalībvalstīm līdz 2012. gada 1. decembrim bija iespēja nolemt sniegt atbalstu vīnogulāju audzētājiem 2014. finanšu gadam, piešķirot tiesības uz maksājumu Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem⁽²⁾, III sadaļas 1. nodaļas nozīmē.

- (3) Dalībvalstis, kuras gatavojas sniegt atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 103.o pantu, ir paziņojušas attiecīgās summas. Komisijai skaidrības labad būtu jāpublicē šīs summas.

- (4) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Summas 2014. finanšu gadam, kuras pārvieto no valsts atbalsta programmām, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1234/2007, uz vienotā maksājuma shēmu, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 73/2009, ir izklāstītas šā lēmuma pielikumā.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei, Luksemburgas Lielhercogistei, Maltas Republikai un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei.

Briselē, 2013. gada 12. augustā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

PIELIKUMS

Summas, kuras pārvieto no valsts atbalsta programmām vīna nozarē uz vienotā maksājuma shēmu (2014. finanšu gads)

(tūkstošos EUR)

Finanšu gads	2014
Grieķija	16 000
Spānija	142 749
Luksemburga	588
Malta	402
Apvienotā Karaliste	120

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2013. gada 12. augusts),

ar ko dalībvalstīm atļauj pagarināt pagaidu atļaujas, kas piešķirtas attiecībā uz darbīgajām vielām
benalaksilu-M un valifenalātu

(izzinots ar dokumenta numuru C(2013) 5184)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2013/431/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 8. panta 1. punkta ceturto daļu,ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK ⁽²⁾, un jo īpaši tās 80. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 80. panta 1. punkta a) apakšpunktu Direktīvu 91/414/EEK turpina piemērot darbīgajām vielām, par kurām lēmums saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 3. punktu ticis pieņemts pirms 2011. gada 14. jūnija.
- (2) Portugāle 2002. gada februārī saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. punktu saņēma pieteikumu no uzņēmuma ISAGRO IT par darbīgās vielas benalaksila-M iekļaušanu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā. Ar Komisijas Lēmumu 2003/35/EK ⁽³⁾ tika apstiprināts, ka dokumentācija ir pilnīga un principā to var uzskatīt par atbilstošu minētās direktīvas II un III pielikuma prasībām attiecībā uz datiem un informāciju.
- (3) Ungārija 2005. gada septembrī saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. punktu saņēma pieteikumu no uzņēmuma ISAGRO SpA par darbīgās vielas valifenalāta iekļaušanu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā. Ar Komisijas Lēmumu 2006/586/EK ⁽⁴⁾ tika apstiprināts, ka dokumentācija ir pilnīga un principā to var uzskatīt par atbilstošu minētās direktīvas II un III pielikuma prasībām attiecībā uz datiem un informāciju.
- (4) Apstiprinājums tam, ka dokumentācija ir pilnīga, bija nepieciešams, lai dokumentus varētu sīkāk pārbaudīt un lai dotu iespēju dalībvalstīm uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus, piešķirt pagaidu atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuri satur attiecīgās darbīgās vielas, atbilstoši Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 1. punkta nosacījumiem, un jo īpaši nosacījumiem par darbīgo vielu un augu aizsardzības līdzekļu detalizētu novērtējumu, ņemot vērā minētajā direktīvā noteiktās prasības.

(5) Šo darbīgo vielu iedarbība uz cilvēka veselību un vidi ir novērtēta saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. un 4. punkta noteikumiem attiecībā uz lietojuma veidiem, kurus ierosinājuši pieteikuma iesniedzēji. Ziņotājas dalībvalstis Komisijai 2003. gada 21. novembrī iesniedza novērtējuma ziņojuma projektu par benalaksilu-M un 2008. gada 19. februārī novērtējuma ziņojuma projektu par valifenalātu.

(6) Pēc tam, kad ziņotājas dalībvalstis bija iesniegušas novērtējuma ziņojumu projektus, tika konstatēts, ka no pieteikumu iesniedzējiem būtu jāpieprasa papildu informācija un ziņotājām dalībvalstīm minētā informācija būtu jāpārbauda un jāsniedz savs novērtējums. Tāpēc dokumentācija joprojām tiek pārbaudīta, un šo novērtēšanu nebūs iespējams pabeigt termiņā, kas paredzēts Direktīvā 91/414/EEK, to lasot kopā ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2011/671/ES ⁽⁵⁾.

(7) Ņemot vērā to, ka novērtēšanas gaitā līdz šim nav bijis iemesla tūlītējām bažām, un lai dokumentācijas pārbaude varētu turpināties, būtu jādod iespēja dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 8. panta noteikumiem par 24 mēnešiem pagarināt termiņu pagaidu atļaujām augu aizsardzības līdzekļiem, kuri satur attiecīgās darbīgās vielas. Paredzams, ka novērtēšanas un lēmuma pieņemšanas process attiecībā uz lēmumu par benalaksila-M un valifenalāta iespējamu apstiprināšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 2. punktu tiks pabeigts 24 mēnešu laikā.

(8) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Dalībvalstis uz laikposmu, kas beidzas vēlākais 2015. gada 31. augustā, var pagarināt to augu aizsardzības līdzekļu pagaidu atļauju termiņu, kuri satur benalaksilu-M vai valifenalātu.

2. pants

Šis lēmums ir spēkā līdz 2015. gada 31. augustam.

⁽¹⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 11, 16.1.2003., 52. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 236, 31.8.2006., 31. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 267, 12.10.2011., 19. lpp.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2013. gada 12. augustā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Tonio BORG

PAZIŅOJUMS LASĪTĀJIEM

Padomes Regula (ES) Nr. 216/2013 (2013. gada 7. marts) par Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša elektronisko publikāciju

Saskaņā ar Padomes 2013. gada 7. marta Regulu (ES) Nr. 216/2013 par Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša elektronisko publikāciju (OV L 69, 13.3.2013., 1. lpp.), sākot ar 2013. gada 1. jūliju, vienīgi elektroniskā formātā publicētais Oficiālais Vēstnesis ir autentisks un rada juridiskas sekas.

Ja neparedzētu un ārkārtas apstākļu dēļ Oficiālā Vēstneša elektronisko izdevumu nav iespējams publicēt, iespiestais izdevums ir autentisks un rada juridiskas sekas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 216/2013 3. panta nosacījumiem.

PAZIŅOJUMS LASĪTĀJIEM – VEIDS, KĀDĀ IZDARA ATSAUCES UZ TIESĪBU AKTIEM

Ar 2013. gada 1. jūliju mainījies veids, kādā izdara atsauces uz citiem tiesību aktiem.

Pārejas periodā tiks izmantots gan jaunais, gan vecais atsauču veids.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>



Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV